

3. 10. 2017

EVA: 2017-2030-0039

Komentarje zainteresirane javnosti
zbiramo do

13. 11. 2017

na e-naslov: **gp.mp@gov.si**

OSNUTEK ZAKONA O VARSTVU OSEBNIH PODATKOV (ZVOP-2)

I. Uvodna obrazložitev

Osnutek Predloga Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2) je pripravljen kot del novega razvoja zagotavljanja varstva osebnih podatkov. Po letu 2004, ko je bil sprejet dosedaj že tretji slovenski Zakon o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1)¹, se je namreč nadaljeval tehnološki razvoj na področju varstva osebnih podatkov, osebni podatki pa so kot informacije preko sredstev elektronskih komunikacij postali vse bolj in vse bolj trajneje javno dostopni ali dostopni širšemu krogu državnih in drugih organov, izvajale so se vse bolj sistemske povezave med zbirkami osebnih podatkov, razvila se je tudi dodatna močnejša sodna praksa Sodišča Evropske unije in Evropskega sodišča za človekove pravice glede varstva osebnih podatkov.

Glede na navedene razvoje je leta 2012 Evropska komisija predlagala dva nova pravna akta Evropske unije kot del ti. »paketa reforme varstva osebnih podatkov«, namreč »Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov)«² ter »Predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ«³.

V času vložitve predlogov navedenih pravnih aktov je Republike Slovenije imela sistem varstva osebnih podatkov urejen v skladu z določbami 38. člena Ustave Republike Slovenije⁴, Direktive 95/46/ES⁵, Okvirnega sklepa 2008/977/PNZ⁶ in Konvencije o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov⁷.

¹ Prvi Zakon o varstvu osebnih podatkov Republike Slovenije je bil sprejet dne 7. 3. 1990 (Uradni list RS, št. 8/90, 19/91 in 59/99 - ZVOP), drugi Zakon o varstvu osebnih podatkov je bil sprejet dne 8. 7. 1999 (Uradni list RS, št. 59/99, 57/01, 59/01 – popr., 73/04 – ZUP-C in 86/04 – ZVOP-1), tretji Zakon o varstvu osebnih podatkov pa 15. 7. 2004 (Uradni list RS, št. 86/04, 113/05 – ZInfP, 51/07 – ZUstS-A, 67/07 in 94/07 – uradno prečiščeno besedilo 1).

² Št. 5853/12, 27.01.2012, Medinstitucionalna oznaka: 2012/0011(COD).

³ Št. 5833/12, 27.01.2012, Medinstitucionalna oznaka: 2012/0010(COD).

⁴ Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06.

⁵ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, Uradni list EGS, L 281, 23. 11. 1995, str. 0031 – 0050 in Uradni list EU, L 284, 31. 10. 2003, str. 1–53 – Uredba (ES) št. 1882/2003.

⁶ Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, Uradni list EU, L 350, 30. 12. 2008, str. 60–71.

⁷ Konvencija Sveta Evrope, h kateri lahko pristopijo tudi države izven Evrope. Oznaka Sveta Evrope za Konvencijo: ETS No. 108. Objava: Uradni list RS, št. 11/94 – Mednarodne pogodbe, št. 3/94 in 86/04 – ZVOP-1.

Republika Slovenija je iz načelnih sistemskih razlogov (pravna varnost, možnost znižanja dosežene visoke ravni varstva osebnih podatkov, pretirane obveznosti za upravljavce osebnih podatkov – tudi finančne, očitno pretirane globe, pretirana pooblastila Evropski komisiji glede izvedbenih in delegiranih aktov, vrsta pravnega akta, ustreznost takratnega Okvirnega sklepa 2008/977/PNZ ipd.) navedenima predlogoma pretežno ali v celoti nasprotovala⁸, ob tem pa navedla tudi vrsto posebej obrazloženih pridržkov. Glede predloga Splošne uredbe o varstvu podatkov je bil bistveni zaključek iz stališča Republike Slovenije, poleg želje za spremembo vrste pravnega akta iz uredbe v direktivo, da se mora Republika Slovenija v pogajanjih v okviru Sveta Evropske unije prizadevati, da »ne bi prišlo do neutemeljenega zniževanja standardov varstva osebnih podatkov, ki bi bili nižji glede na primerljivi kazalnik – »Direktivo 95/46/ES o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov««, glede predloga Direktive pa, da zadošča vsebina določb takrat veljavnega Okvirnega sklepa 2008/977/PNZ iz leta 2008.

V nadaljnjih pogajanjih v okviru Sveta Evropske unije so se določbe obeh predlogov pravnih aktov razdelovale in doseženi so bili tudi določeni kompromisi, ki so na koncu privedli do sprejetja obeh pravnih aktov dne 27. aprila 2016. Sprejeta sta bila tako »Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov)«⁹ - v nadaljnjem besedilu: Splošna uredba ter «Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ«¹⁰ - v nadaljnjem besedilu: Direktiva.

Z vidika končnega rezultata je možno oceniti, da določbe v Splošni uredbi o namenih obdelave osebnih podatkov (naknadna obdelava podatkov v druge namene, kot so bili prvotno zbrani) ter o pooblaščenih osebah morda pomenijo določeno stopnjo znižanja dosežene ravni varstva osebnih podatkov, da pa ima po drugi strani Splošna uredba v precejšnjem delu pomen ti. »direktivnega akta«, kot da bi bila direktiva Evropske unije. Kar pomeni, da je možno precej določb Splošne uredbe implementirati v slovenskih zakonih, z ozirom na konkretne okoliščine stanja ali razvoja varstva osebnih podatkov v Sloveniji. Delno podobno je glede sprejete Direktive, kar se tiče sistema določitve namenov obdelav osebnih podatkov (naknadna obdelava podatkov v druge namene, kot so bili prvotno zbrani) in tudi njene določbe je možno v slovenskih zakonih izvesti glede na konkretne okoliščine stanja varstva osebnih podatkov v Sloveniji.

Glede na navedene ugotovitve je pripravljeno besedilo Osnutka Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2), ki pa pri tem ustrezno upošteva tudi izkušnje in spoznanja glede uporabe dosedanjega ZVOP-1 iz leta 2004, določbe 38. člena Ustave Republike Slovenije (varstvo osebnih podatkov)¹¹, obstoječo ustavnosodno presojo glede človekove pravice do varstva

⁸ Stališči Državnega zbora Republike Slovenije z dne 23. 3. 2012, št. EPA 191-VI, EU U 393 in št. EPA 192-VI, EU U 394.

⁹ Uradni list EU, L, št. 119/1 z dne 4. 5. 2016, str. 1–88.

¹⁰ Uradni list EU, L, št. 119/89 z dne 4. 5. 2016, str. 89–131.

¹¹ Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 75/16.

osebnih podatkov od leta 1992¹² dalje ter tudi določbe še veljavne Konvencije o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov.

II. Cilj vsebine ter relevantne nomotehnične rešitve glede določb Osnutka Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2)

II.1 Cilj Osnutka ZVOP-2

Cilj Osnutka Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2) je zagotoviti izvrševanje določb Splošne uredbe in Direktive v pravnem redu Republike Slovenije, tako da bi s sistemskega vidika bilo čimveč vprašanj bilo urejeno ali rešeno v sistemskem zakonu s področja varstva osebnih podatkov in tako zagotovljeno uresničevanje osebne človekove pravice do varstva osebnih podatkov (38. člen Ustave Republike Slovenije). Konkretnije: treba je zagotoviti spoštovanje pravne varnosti (tudi na način, da bi bilo čimveč določb »na enem mestu« zaradi učinkovitega uresničevanja osebne človekove pravice do varstva osebnih podatkov), da bi bilo besedilo določb ZVOP-2 čimbolj v pomoč posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki.

II.2. Pristop glede nacionalne zakonske izvedbe obeh pravnih aktov Evropske unije s področja varstva osebnih podatkov

Pri nacionalni zakonski izvedbi določb Splošne uredb in Direktive se z vidika pripravljene vsebine Osnutka ZVOP-2 izhaja iz direktivnih določb Splošne uredbe, saj ima Splošna uredba tudi naslednje določbe o nacionalnih zakonskih izvedbah Splošne uredbe, namreč uvodna navedba št. 8, da »Kadar ta uredba določa natančnejše določitve ali omejitve svojih pravil s pravom držav članic, lahko države članice vključijo elemente te uredbe v svoje nacionalno pravo, kolikor je to potrebno zaradi skladnosti in razumljivosti nacionalnih določb za osebe, za katere se uporabljajo.«, nadalje v b) točki prvega odstavka člena 5 Splošne uredbe, da morajo biti osebni podatki »zbrani za določene, izrecne in zakonite namene...«, nadalje v c) in e) točki prvega odstavka člena 6 Splošne uredbe, po katerih je obdelava osebnih podatkov med drugim zakonita, kadar je obdelava potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca ter je potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu, ob tem pa drugi odstavek člena 6 Splošne uredbe med drugim povezano določa, da lahko države članice Evropske unije ohranijo ali uvedejo podrobnejše določbe, da bi prilagodile uporabo pravil te uredbe v zvezi z obdelavo osebnih podatkov za zagotovitev skladnosti s točkama (c) in (e) prvega odstavka, tako da podrobneje opredelijo posebne zahteve v zvezi z obdelavo ter druge ukrepe za zagotovitev zakonite in poštene obdelave.

Direktiva, ki se načeloma nanaša na področje kaznovalnega delovanja države (kazensko pravosodje in policijsko delovanje) je urejena v posebnem delu (VIII. del) Osnutka ZVOP-2, pri tem pa splošne določbe iz Osnutka ZVOP-2 veljajo tudi za navedena področja iz tega posebnega dela Osnutka ZVOP-2.

¹² Odločba US, št. U-I-115/92, 24.12.1992; objava: OdlUS I, 105 in Uradni list RS, št. 3/93.

Primerljiv zakonodajni pristop, kot je predlagan v Osnutku ZVOP-2, sta dosedaj sprejeli tudi dve drugi primerljivi državi Evropske unije, namreč Zvezna republika Nemčija in Republika Avstrija (državi s primerljivim pravnim redom in ustavnopravnim oziroma ustavnosodnim razumevanjem pravice do varstva osebnih podatkov) v njunih novih zakonih o varstvu osebnih podatkov iz leta 2017, namreč dokaj širšo implementacijo določb Splošne uredbe v nacionalni zakonodaji, razširitev določb Splošne uredbe na določena vprašanja, ki jih ureja sicer Direktiva (zaradi pravne varnosti in enakosti), natančnejše ureditve namenov obdelave osebnih podatkov, ureditev posebnih določb Direktive v posebnem delu zakona ipd.

Osnutek ZVOP-2 sledi prenovljenemu izrazoslovju Splošne uredbe, npr. uporaba izrazov »zbirka« (dosedaj: zbirka osebnih podatkov), upravljavec (dosedaj: upravljavec zbirke osebnih podatkov), obdelovalec (dosedaj: pogodbeni obdelovalec). Določene pojasnjevalne ali povezovalne spremembe glede teh izrazov so še možne v določenih delih Osnutka ZVOP-2, odvisno od nadaljnjega proučevanja in razprav.

Prav tako utegne na dokončnejšo vsebino bodočega ZVOP-2 vplivati tudi dejstvo, da je predvidena objava popravkov uradne slovenske inačice besedil Splošne uredbe in Direktive konec leta 2017 ali v začetku leta 2018, kar velja tudi za večino drugih jezikovnih inačic Splošne uredbe in Direktive.

II.3. O zakonodajni tehniki Osnutka ZVOP-2

Zakonodajna tehnika Osnutka ZVOP-2 je delno novota, glede na potrebo implementacije določb Splošne uredbe in Direktive, kombinacijo določb obeh pravnih aktov Evropske unije, dejstvo, da se precej določb Splošne uredbe uporablja neposredno in glede na primarno potrebo, da se zagotovi spoštovanje pravne varnosti zaradi učinkovitega uresničevanja osebne človekove pravice do varstva osebnih podatkov. V Osnutku ZVOP-2 je precej določb, ki urejajo določen del določb iz Splošne uredbe (konkretizacija zaradi pravne varnosti ali zaradi pravila podrobnega zakonskega urejanja – drugi odstavek 38. člena Ustave Republike Slovenije), vendar se v določenih delih tudi sklicujejo na neposredno (ali preostalo neposredno) uporabo določb Splošne uredbe.

Kot delna novota so v Osnutku ZVOP-2 tako uporabljene naslednje zakonodajne tehnike:

1. tehnika indikacije (sklica),
2. tehnika prepisa – npr. skupne definicije za uredbo in direktivo,
3. tehnika povzetka,
4. tehnika združitve določb iz Splošne uredbe in Direktive, v smeri določb iz Splošne uredbe..

II.4. Bistvene zakonodajne rešitve

Bistvene zakonodajne spremembe glede na dosedanji Zakon o varstvu osebnih podatkov iz leta 2004 (ZVOP-1) se nanašajo tako na splošne, kot na posebne določbe, kot tudi na področne ureditve.

Tako so podrobneje določena načela zakonitosti, poštenosti in sorazmernosti, ki veljajo za vse

dele Osnutka ZVOP-2 ter tudi za področne ureditve v drugih zakonih v Republiki Sloveniji.

Na novo so razdelane definicije in obdelave v zvezi s posebnimi vrstami osebnih podatkov (dosedaj: občutljivi osebni podatki), vključno s pravnimi podlagami za obdelavo. Od posebnih vrst osebnih podatkov so sedaj ločene pravne podlage glede obdelave osebnih podatkov o kazenskih obsodbah ter o kaznovanjih za prekrške, vendar se pravila zavarovanja osebnih podatkov s področja posebnih vrst osebnih podatkov uporabljajo tudi za njih.

Podrobneje so določeni drugi (dosedaj: naknadni) nameni obdelave osebnih podatkov, po predlagani ureditvi – v skladu s Splošno uredbo – so drugi (novi) nameni obdelave osebnih podatkov sedaj širši in je upoštevanje prvotnega namena zbiranja in obdelave osebnih podatkov nekoliko manj pomembno.

Določene je ureditev za osebe, ki znotraj upravljavcev ali obdelovalcev zagotavljajo varstvo osebnih podatkov, zlasti ko gre za tvegane ali množične obdelave osebnih podatkov, namreč pooblaščen osebe za varstvo osebnih podatkov. Ne uvaja se reguliran poklic, ampak neodvisne osebe znotraj upravljavca ali obdelovalca, ki naj preprečijo tveganja ali kršitve varstva osebnih podatkov.

Podrobno je v korist znanstvenega raziskovanja, zgodovinskega raziskovanja, statističnega raziskovanja in arhivskega delovanja razdelano razmerje napram varstvu osebnih podatkov, tudi z vidike ne-poseganja v veljavno arhivsko zakonodajo.

Posebej je v Osnutku ZVOP-2 poudarjen pomen svobode izražanja v razmerju do varstva osebnih podatkov, tako da je omogočena dosedanja raven uresničevanja svobode izražanja v okviru pravnega reda Republike Slovenije.

Nadzorni organ za varstvo osebnih podatkov Republike Slovenije po določbah ZVOP-2 ostaja Informacijski pooblaščenec, kot je bil dosedaj po določbah ZVOP-1 in po Zakonu o informacijskem pooblaščenca. Ostaja pristojen za inšpekcijski nadzor glede varstva osebnih podatkov glede vseh obdelav osebnih podatkov v Republiki Sloveniji, razen tistih, kjer to preprečujejo ustavne določbe ali določbe Splošne uredbe ali primerljivi položaji – npr. neodvisno odločanje sodstva. Delno podobno je urejeno tudi za področje (kriminalistične) policije, obveščevalno-varnostne dejavnosti – ni možno izvajati inšpekcijskih nadzorov s strani Informacijskega pooblaščenca, če bi se lahko razkrile identitete tajnih delavcev in tajnih sodelavcev.

Področje pravosodja in policije ter izvrševanja kazenskih sankcij in delno obrambe ter varnosti države je urejeno v posebnem delu ZVOP-2. Ustrezne specifikacije in izjeme, tako glede namenov obdelav osebnih podatkov, obveščanja posameznikov o njihovih osebnih podatkih, so urejeni specifično, glede na določbe Direktive.

V področnih ureditvah obdelav osebnih podatkov (poseben del ZVOP-2) so npr. delno prenovljeno razdelane določbe o videonadzoru (npr. uvedba videonadzora na javnih površinah) ter o biometriji.

Kazenske določbe določajo, da se upravne globe po določbah Splošne uredbe obravnavajo kot prekrški, da je prekrškovni organ Informacijski pooblaščenec ter da odloča tudi o prekrških v posebnem delu ZVOP-2 (npr. prekrški glede videonadzora, biometrije...).

II.5. Sprejetje zakona

Zakon mora biti sprejet in objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije ter uveljavljen pred 25. majem 2018, v uporabi pa mora biti od 25. maja 2018.

III. Besedilo členov Osnutka Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2)

I. DEL

TEMELJNE DOLOČBE

Pravica do varstva osebnih podatkov

1. člen

(1) Vsaki posameznici ali posamezniku pripada osebna človekova pravica do varstva tajnosti njenih ali njegovih osebnih podatkov.

(2) V okviru osebne človekove pravice iz prejšnjega odstavka ima vsaka posameznica ali posameznik upravičenje, da se z zakonom ter pošteno in na pregleden način ureja in zagotavlja obdelava njenih ali njegovih osebnih podatkov ter njene ali njegove pravice do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki, do popravka lastnih podatkov oziroma do uresničevanja drugih pravic iz tega zakona.

Vsebina zakona

2. člen

(1) S tem zakonom se določajo pravice, obveznosti, upravičenja, načela, postopki in ukrepi, s katerimi se preprečujejo neustavni, nezakoniti ali neupravičeni posegi v zasebnost oziroma dostojanstvo oziroma druge temeljne pravice posameznika oziroma posameznice pri obdelavi osebnih podatkov, tako da se v skladu s spoštovanjem načela pravne varnosti varuje ali uresničuje pravico iz 1. člena tega zakona.

(2) Določbe tega zakona veljajo za popolnoma ali delno avtomatizirano obdelavo osebnih podatkov ter za neavtomatizirano obdelavo osebnih podatkov, ki so vključeni ali bi morali biti vključeni ali so namenjeni vključitvi v zbirko, razen za obdelave osebnih podatkov, ki jih izvajajo posameznice oziroma posamezniki izključno za osebno uporabo, družinsko življenje ali za druge domače potrebe.

Prenos pravnih aktov Evropske unije

3. člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo določbe Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku

takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (Uradni list EU, L, št. 119/89 z dne 4. 5. 2016, str. 89–131 in – popr.; v nadaljnjem besedilu: Direktiva) ter določbe Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (Uradni list EU, L, št. 119/1 z dne 4. 5. 2016, str. 1–88 in ... - popr.; v nadaljnjem besedilu: Splošna uredba), ki se morajo ali smejo prenesti v pravni red Republike Slovenije ter povezovalne določbe v zvezi s Splošno uredbo do določb Direktive.

OPOZORILO:

Za večino jezikovnih inačic Splošne uredbe in Direktive, vključno s slovensko inačico izvirnih besedil obeh pravnih aktov, je predvidena objava popravkov konec leta 2017 ali v začetku leta 2018!

Uporaba drugih zakonov ter pravnih aktov Evropske unije

4. člen

Za uresničevanje pravice do varstva osebnih podatkov, njeno varovanje in zavarovanje osebnih podatkov v Republiki Sloveniji se poleg tega zakona uporabljajo tudi določbe obvezujočih ratificiranih mednarodnih pogodb, ki zavezujejo Republiko Slovenijo, pravni akti ali odločitve Evropske unije, katerih določbe so enakovredne zakonom in neposredno uporabne ter določbe drugih zakonov Republike Slovenije.

Ozemeljska veljavnost zakona

5. člen

(1) Ta zakon se uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki poteka v okviru sedeža, podružnice ali druge poslovne enote upravljavca ali obdelovalca, ki je ustanovljena ali registrirana v Republiki Sloveniji, ne glede na to, ali sama obdelava poteka na ozemlju Republike Slovenije ali ne.

(2) Ta zakon se uporablja tudi za obdelavo osebnih podatkov, ki poteka v okviru sedeža, podružnice ali druge poslovne enote upravljavca ali obdelovalca, ki je ustanovljena ali registrirana v drugi državi članici Evropske unije, če tako določajo posamezne določbe tega zakona.

(3) Ta zakon se uporablja tudi za obdelavo osebnih podatkov, ki ne poteka v okviru upravljavca ali obdelovalca iz prejšnjega odstavka, če se pri obdelavi obdeluje osebne podatke oseb na

ozemlju Republike Slovenije pod pogoji iz določb alinej (a) in (b) drugega odstavka člena 3 Splošne uredbe.

Načeli zakonitosti in poštenosti obdelave osebnih podatkov

6. člen

(1) Osebni podatki se obdelujejo zakonito, tako da so določene zakonske podlage za njihovo konkretno obdelavo. V skladu z zakonom morajo biti določeni namen obdelave osebnih podatkov, vrste osebnih podatkov, ki naj bi se obdelovale ter rok hrambe, arhiviranja ali izbrisa osebnih podatkov.

(2) Osebni podatki se obdelujejo pošteno, tako da se ne obdelujejo za javnosti prikrite ali drugače nezdržljive namene, da posamezniki lahko dejansko ocenijo ali lahko prostovoljno sodelujejo pri obdelavi njihovih osebnih podatkov ali da lahko temu zakonito ugovarjajo, da se njihovi osebni podatki obdelujejo na pregleden način ter da jim je zagotovljeno, da se obdelujejo v najmanjši možni meri.

(3) Upravljavec ali obdelovalec morata biti sposobna dokazati zakonitost svojih obdelav osebnih podatkov, ter morata v skladu s tem voditi tudi predpisano dokumentacijo, v skladu s tem zakonom.

Načelo sorazmernosti

7. člen

Osebni podatki, ki se obdelujejo, morajo biti ustrezni in po obsegu primerni glede na namene, za katere se zbirajo in nadalje obdelujejo tako da je spoštovan zakoniti in zastavljeni cilj njihove obdelave.

Prepoved diskriminacije

8. člen

Varstvo osebnih podatkov je zagotovljeno vsakemu posamezniku ne glede na narodnost, raso, barvo, veroizpoved, etnični pripadnost, spol, jezik, politično ali drugo prepričanje, spolno usmerjenost, premoženjsko stanje, rojstvo, izobrazbo, družbeni položaj, državljanstvo, kraj oziroma vrsto prebivališča ali katerokoli drugo osebno okoliščino.

Namen obdelave osebnih podatkov

9. člen

(1) Namen ali nameni obdelave osebnih podatkov morajo biti določeni v zakonu, v obvezujoči mednarodni pogodbi ali v pravnem aktu ali odločitvi Evropske unije, ki je enakovreden zakonu ter se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno ali pa mora temeljiti na tej pravni podlagi.

(2) Za druge, naknadne obdelave osebnih podatkov veljajo pravila iz 13. do 16. člena tega zakona.

Pomen izrazov

10. člen

(1) V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen in veljajo za izvajanje tega zakona ali drugih zakonov, v katerih so predpisani ti izrazi:

1. »osebni podatki« pomeni katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom (v nadaljnjem besedilu: posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki); določljiv posameznik je tisti, ki ga je mogoče neposredno ali posredno določiti, zlasti z navedbo identifikatorja, kot je ime, identifikacijska številka, podatki o lokaciji, spletni identifikator, ali z navedbo enega ali več dejavnikov, ki so značilni za fizično, fiziološko, genetsko, duševno, gospodarsko, kulturno ali družbeno identiteto tega posameznika;

2. »obdelava« pomeni vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki ali nizi osebnih podatkov z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih, kot je zbiranje, beleženje, urejanje, strukturiranje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklic, vpogled, uporaba, razkritje s posredovanjem, razširjanje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, omejevanje, izbris ali uničenje;

3. »omejitev obdelave« pomeni označevanje shranjenih osebnih podatkov zaradi omejevanja njihove obdelave v prihodnosti;

4. »oblikovanje profilov« pomeni vsako obliko avtomatizirane obdelave osebnih podatkov, ki vključuje uporabo osebnih podatkov za ocenjevanje nekaterih osebnih vidikov v zvezi s posameznikom, zlasti za analizo ali predvidevanje uspešnosti pri delu, ekonomskega položaja, zdravja, osebnega okusa, interesov, zanesljivosti, vedenja, lokacije ali gibanja tega posameznika;

5. »psevdonimizacija« pomeni obdelavo osebnih podatkov na tak način, da osebnih podatkov brez dodatnih informacij ni več mogoče pripisati specifičnemu posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, če se take dodatne informacije hranijo ločeno ter zanje

veljajo tehnični in organizacijski ukrepi za zagotavljanje, da se osebni podatki ne pripišejo določenemu ali določljivemu posamezniku;

6. »zbirka« pomeni vsak strukturiran niz osebnih podatkov, ki so dostopni v skladu s posebnimi merili, niz pa je lahko centraliziran, decentraliziran ali razpršen na funkcionalni ali geografski podlagi;

7. »upravljavec« pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali drugo telo, ki samo ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave; kadar namene in sredstva obdelave določa pravo Unije ali pravo države članice, se lahko upravljavec ali posebna merila za njegovo imenovanje določijo s pravom Unije ali pravom države članice;

8. »obdelovalec« pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali drugo telo, ki obdeluje osebne podatke v imenu upravljavca;

9. »uporabnik« pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali drugo telo, ki so mu bili osebni podatki razkriti, ne glede na to, ali je tretja oseba ali ne. Vendar pa se javni organi, ki lahko prejmejo osebne podatke v okviru posamezne poizvedbe v skladu s pravom Unije ali pravom države članice, ne štejejo za uporabnike; obdelava teh podatkov s strani teh javnih organov poteka v skladu z veljavnimi pravili o varstvu podatkov glede na namene obdelave;

10. »tretja oseba« pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali telo, ki ni posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, upravljavec, obdelovalec in osebe, ki so pooblaščenice za obdelavo osebnih podatkov pod neposrednim vodstvom upravljavca ali obdelovalca;

11. »privolitev posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki« pomeni vsako prostovoljno, izrecno, informirano in nedvoumno izjavo volje posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, s katero z izjavo ali jasnim pritrdilnim dejanjem izrazi soglasje z obdelavo osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj;

12. »kršitev varstva osebnih podatkov« pomeni kršitev varnosti, ki povzroči nenamerno ali nezakonito uničenje, izgubo, spremembo, nepooblaščen razkritje ali dostop do osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani;

13. »genetski podatki« pomeni osebne podatke v zvezi s podedovanimi ali pridobljenimi genetskimi značilnostmi posameznika, ki dajejo edinstvene informacije o fiziologiji ali zdravju tega posameznika in so zlasti rezultat analize biološkega vzorca zadevnega posameznika;

14. »biometrični podatki« pomeni osebne podatke, ki so rezultat posebne tehnične obdelave v zvezi s fizičnimi, fiziološkimi ali vedenjskimi značilnostmi posameznika, ki

omogočajo ali potrjujejo edinstveno identifikacijo tega posameznika, kot so podobe obraza ali daktiloskopski podatki;

15. »podatki o zdravstvenem stanju« pomeni osebne podatke, ki se nanašajo na telesno ali duševno zdravje posameznika, vključno z zagotavljanjem zdravstvenih storitev, in razkrivajo informacije o njegovem zdravstvenem stanju;

16. »glavni sedež« pomeni:

a) v zvezi z upravljavcem, ki ima sedeže v več kot eni državi članici, kraj njegove osrednje uprave v Uniji ali, kadar se odločitve o namenih in sredstvih obdelave osebnih podatkov sprejemajo na drugem sedežu upravljavca v Uniji in ima ta sedež pooblastila za izvajanje takih odločitev, sedež, ki sprejema take odločitve;

b) v zvezi z obdelovalcem, ki ima sedeže v več kot eni državi članici, kraj njegove osrednje uprave v Uniji ali, če obdelovalec nima osrednje uprave v Uniji, sedež obdelovalca v Uniji, kjer se izvajajo glavne dejavnosti obdelave v okviru dejavnosti sedeža obdelovalca, kolikor za obdelovalca veljajo posebne obveznosti iz te uredbe;

17. »predstavnik« pomeni fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo pisno imenuje upravljavec ali obdelovalec v skladu s členom 27 in ki predstavlja upravljavca ali obdelovalca v zvezi z njegovimi obveznostmi iz te uredbe;

18. »podjetje« pomeni fizično ali pravno osebo, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njeno pravno obliko, vključno s partnerstvi ali združenji, ki redno opravljajo gospodarsko dejavnost;

19. »povezana družba« pomeni obvladujočo družbo in njene odvisne družbe;

20. »zavezujoča poslovna pravila« pomeni politike na področju varstva osebnih podatkov, ki jih upravljavec ali obdelovalec s sedežem na ozemlju Republike Slovenije spoštuje pri prenosih ali nizih prenosov osebnih podatkov upravljavcu ali obdelovalcu povezane družbe ali skupine podjetij, ki opravljajo skupno gospodarsko dejavnost, v eni ali več tretjih državah;

21. »nadzorni organ« pomeni Informacijskega pooblaščenca, določenega s tem zakonom ter zakonom, ki ureja informacijskega pooblaščenca;

22. »zadevni nadzorni organ« pomeni nadzorni organ, ki ga obdelava osebnih podatkov zadeva, ker:

a) ima upravljavec ali obdelovalec sedež na ozemlju države članice tega nadzornega organa;

b) obdelava znatno vpliva ali bi lahko znatno vplivala na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, s prebivališčem v državi članici tega nadzornega organa, ali

c) je bila vložena pritožba pri tem nadzornem organu;

23. »čezmejna obdelava osebnih podatkov« pomeni bodisi:

a) obdelavo osebnih podatkov, ki poteka v Uniji v okviru dejavnosti sedežev upravljavca ali obdelovalca v več kot eni državi članici, kadar ima upravljavec ali obdelovalec sedež v več kot eni državi članici, bodisi

b) obdelavo osebnih podatkov, ki poteka v Uniji v okviru dejavnosti edinega sedeža upravljavca ali obdelovalca, vendar obdelava znatno vpliva ali bi lahko znatno vplivala na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, v več kot eni državi članici;

24. »ustrezen in utemeljen ugovor« pomeni ugovor osnutku odločitve glede tega, ali je bila uredba kršena, oziroma glede tega, ali je predvideno ukrepanje v zvezi z upravljavcem ali obdelovalcem v skladu s to uredbo, kar jasno navede pomen tveganja, ki ga predstavlja osnutek odločitve, kar zadeva temeljne pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in – kjer je to ustrezno – prosti pretok osebnih podatkov v Uniji;

25. »storitev informacijske družbe« pomeni storitev, kakor je opredeljena v točki (b) člena 1(1) Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta ((Uradni list EU, L 241, 17. 9. 2015, str. 1);

26. »mednarodna organizacija« pomeni organizacijo in njena podrejena telesa, ki jih ureja mednarodno javno pravo ali kateri koli drugo telo, ustanovljeno s sporazumom med dvema ali več državami ali na podlagi takega sporazuma ali za sodelovanje na področju mednarodnega javnega prava tudi organizacija in njena podrejena telesa, ki jih ureja mednarodno javno pravo, ali katera koli druga telesa, ustanovljene z mednarodno pogodbo med Republiko Slovenijo in drugo državo ali med Republiko Slovenijo in več državami ali na podlagi take mednarodne pogodbe;

27. »pristojni organ« pomeni:

a) kateri koli organ ali subjekt javnega prava Republike Slovenije, ki je pristojen za preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj ali prekrškov ali izvrševanje kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, ali

b) kateri koli drug organ ali subjekt, ki v skladu z zakonom Republike Slovenije lahko opravlja javne funkcije ali izvaja javna pooblastila za preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon

kaznivih dejanj ali prekrškov ali izvrševanje kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem,

kar je navedeno tudi v skladu z zavezujočimi določbami člena 4 Splošne uredbe ter tudi pomeni izvajanje določb člena 3 Direktive.

(2) Za učinkovito uporabo izrazov iz prejšnjega odstavka imajo v tem zakonu uporabljeni drugi izrazi naslednji pomen in veljajo za izvajanje tega zakona ali drugih zakonov:

1. »javni sektor« pomeni državne organe, organe samoupravnih lokalnih skupnosti, nosilce javnih pooblastil, javne agencije, javne sklade, javne zavode, univerze, samostojne visokošolske zavode in samoupravne narodne skupnosti;

2. »zasebni sektor« pomeni pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost po zakonu, ki ureja gospodarske družbe ali gospodarske javne službe ali obrt, in osebe zasebnega prava; zasebni sektor so tudi javni gospodarski zavodi, javna podjetja in gospodarske družbe, ne glede na delež oziroma vpliv države, samoupravne lokalne skupnosti ali samoupravne narodne skupnosti;

3. isti povezovalni znaki – so osebna identifikacijska številka in druge z zakonom opredeljene enolične identifikacijske številke posameznika, z uporabo katerih je mogoče zbrati oziroma priklicati osebne podatke iz zbirk osebnih podatkov, v katerih so enolične identifikacijske številke obdelovane;

4. »povezovanje zbirk« pomeni povezavo vsaj dveh zbirk, tako, da se omogoči, da se vsebina osebnih podatkov v različnih zbirkah samodejno posodablja na način, da so osebni podatki v zbirki osebnih podatkov posodobljeni ali da je avtomatično navedena oznaka, da je osebni podatek spremenjen.

VARIANTA k 4. točki:

4. »povezovanje zbirk« pomeni avtomatsko in elektronsko povezovanje zbirk osebnih podatkov, ki jih upravljavec ali upravljavci upravljajo za različne namene tako, da se določeni osebni podatki samodejno ali na zahtevo prenesejo ali vključijo v drugo povezano zbirko ali več zbirk.

5. »Odbor« pomeni Evropski odbor za varstvo podatkov po členu 68 Splošne uredbe.

Posebno varstvo osebnih podatkov umrlih posameznikov

11. člen

(1) Osebni podatki umrlih posameznikov se varujejo po tem zakonu in drugih zakonih zaradi spoštovanja pietete svojcev do umrlega posameznika.

(2) Upravljavec osebnih podatkov podatke o umrlem posamezniku posreduje le tistim uporabnikom, ki so za obdelavo osebnih podatkov pooblaščen z zakonom in tistim, ki izkažejo pravni interes za uveljavljanje pravic pred osebami javnega sektorja.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka upravljavec osebne podatke o umrlem posamezniku posreduje zakoncu, zunajzakonskemu partnerju ali partnerju iz partnerske zveze, otrokom ali staršem, če umrli posameznik ni predhodno pisno prepovedal posredovanja osebnih podatkov.

(4) Če zakon ne določa drugače, lahko upravljavec osebnih podatkov podatke iz prejšnjega odstavka posreduje tudi katerikoli drugi osebi, ki namerava te podatke uporabljati za zgodovinske raziskovalne, znanstvene raziskovalne, statistične ali arhivske namene pod pogoji iz 24. do 26. člena tega zakona.

Pogoji, ki se uporabljajo za privolitev otroka v zvezi uporabo storitev informacijske družbe in obdelavo njegovih osebnih podatkov ali osebnih podatkov o njegovih bližnjih

12. člen

(1) Kadar posameznik podaja privolitev za obdelavo osebnih podatkov v zvezi s storitvami informacijske družbe, ki se ponujajo neposredno otroku ali se lahko verjetno domneva, da bo ponudbo uporabil otrok, je obdelava osebnih podatkov otroka na podlagi privolitve zakonita le, če je otrok star 15 let ali več. Če je otrok mlajši od 15 let, je takšna obdelava zakonita le, če takšno privolitev poda ali odobri starš, rejnik ali skrbnik.

VARIANTA k prvemu odstavku:

Določi se mejna starost 14 let.

(2) Upravljavec je ob upoštevanju razpoložljive tehnologije v primerih iz drugega stavka prejšnjega odstavka dolžan izvesti razumna prizadevanja, s katerimi preveri, ali je starš, rejnik ali skrbnik za otroka podal ali odobril privolitev.

(3) Privolitev otroka iz prvega odstavka tega člena ne sme biti pogojevana s pretiranimi pogoji s strani upravljavca, zlasti da bi bila omogočena udeležbe otrok v igri, ponujanju nagrade,

vključitve v družbeno omrežje ali druge podobne dejavnosti, tako bi otrok moral posredovati več osebnih podatkov, kot je potrebno za namen opravljanje takšne dejavnosti. Prepoved iz prejšnjega stavka velja tudi v primerih iz drugega stavka prvega odstavka.

(4) Upravljavec mora obdelovati osebne podatke iz prvega odstavka tega člena na posebno zavarovan način, tako da so nezakonite ali nepooblaščen obdelave čimbolj onemogočene, s smiselno uporabo pravil, ki veljajo za obdelavo posebnih vrst osebnih podatkov iz člena 9 Splošne uredbe.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi, kadar otrok v okviru podajanja privolitve glede svojih osebnih podatkov posreduje podatke o svojih bližnjih ter če hoče posredovati podatke o drugih otrocih.

(6) Upravljavec lahko obdeluje osebne podatke iz prvega odstavka tega člena samo dokler je to potrebno za namene, zaradi katerih so bili zbrani, ne glede na to, ali je posameznik še vedno v položaju otroka. Po izpolnitvi namena iz prejšnjega stavka jih mora izbrisati najpozneje v roku enega leta, razen, če je podana nova privolitev posameznika, na katerega se nanašajo.

II. DEL

SPLOŠNA PRAVILA GLEDE OBDELAVE OSEBNIH PODATKOV

Splošne določbe o izvajanju za obdelavo v druge namene skladno s členom 2 Splošne Uredbe

13. člen

(1) Pred vsako obdelavo osebnih podatkov, ki naj bi se izvedla za drug namen, kot je bil prvotni namen njihovega zbiranja ali obdelave, je treba opraviti pisno presojo o združljivosti novega namena obdelave.

(2) Presoja iz prejšnjega odstavka vključuje zlasti naslednja merila:

a) ali so izpolnjene zahteve glede zakonitosti, poštenosti in sorazmernosti prvotne obdelave;

b) oceno združljivosti načrtovanega namena s prvotnim namenom obdelave ali zbiranja,

c) oceno poštenosti in sorazmernosti načrtovane nadaljnje obdelave po drugem odstavku 6. člena tega zakona

č) okoliščine, v katerih so bili osebni podatki zbrani, zlasti kar zadeva razmerje med posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in upravljavcem;

d) posebno občutljivo naravo osebnih podatkov, zlasti ali se obdelujejo posebne vrste osebnih podatkov ali pa se obdelujejo osebni podatki v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški ali pa se obdelujejo osebni podatki v zvezi z otroci,

e) razumna pričakovanja posameznikov, na katere se nanašajo zadevni osebni podatki, še zlasti pa morebitne posledice načrtovane nadaljnje obdelave na njihove pravice in obveznosti, položaje ali osebna stanja,

f) obstoj ustreznih ukrepov varnosti glede obdelave osebnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje osebnih podatkov), ki lahko vključujejo tudi psevdonimizacijo, anonimizacijo ali kriptiranje.

(3) Obdelava za drug namen od prvotnega se lahko brez zagotovitve posebne pravne podlage izvede le, če pisna presoja po prejšnjih odstavkih jasno pokaže, da je razširitev obdelave osebnih podatkov potrebna zaradi uresničevanja zakonitih interesov upravljavca ali obdelovalca in ti interesi očitno prevladujejo nad interesi posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Pisna presoja po tem odstavku je del dokumentacije, s katero upravljavec ali obdelovalec izkazujeta skladnost njunih obdelav s pravili iz določb tega zakona.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena je dopustna obdelava v druge namene v primerih, ko obdelavo za drug namen določa zakon ali pravni akt ali odločitev Evropske unije, ki je enakovreden zakonu in se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, zlasti za področja obdelave osebnih podatkov za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja, pregona kaznivih dejanj ali prekrškov, izvrševanje kazenskih sankcij, varovanje pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, varnosti države ali obrambe.

Obdelava v druge namene v javnem sektorju

14. člen

(1) Ob upoštevanju pogojev iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena je obdelava osebnih podatkov v javnem sektorju v okviru opravljanja njihovih nalog ali pooblastil za drug namen izjemoma dovoljena, če:

a) obdelavo za drug namen določa zakon ali pravni akt ali odločitev Evropske unije, ki je enakovreden zakonu in se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno,

b) je treba v skladu z zakonom preveriti navedbe posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ker obstajajo utemeljeni razlogi, da so netočni ali neposodobljeni, od tega pa je odvisna odločitev o pravicah in obveznostih,

c) je treba v skladu z zakonom ukrepati za odvrnitev večjih nevarnosti za obrambo ali varnost države, ali

č) je to potrebno zaradi izvrševanja nadzornih in kontrolnih pooblastil, revizije ali analiziranje znotraj organizacije upravljavca, če temu ne nasprotujejo interesi posameznika, zlasti njegovo utemeljeno pričakovanje zasebnosti na delovnem mestu.

(2) Obdelava posebnih vrst osebnih podatkov v smislu prvega odstavka člena 9 Splošne uredbe za drug namen je dovoljena le, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka in gre za položaj, ki spada pod izjeme po drugem odstavku člena 9 Splošne uredbe ali po 17. členu tega zakona.

Obdelava v druge namene v zasebnem sektorju

15. člen

(1) Ob upoštevanju pogojev iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 13. člena tega zakona je obdelava osebnih podatkov v zasebnem sektorju za drug namen dovoljena le, če:

a) je podana privolitev posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki,

b) obdelavo za drug namen določa zakon ali pravni akt ali odločitev Evropske unije, ki je enakovreden zakonu in se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno,

c) je to potrebno za osebni podatki za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja, pregona kaznivih dejanj ali prekrškov, izvrševanje kazenskih sankcij, varovanje pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, varnosti države ali obrambe, ali

č) je to potrebno za uveljavljanje, izvajanje ali obrambo civilnopravnih zahtevkov, če ne prevladujejo interesi posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, zlasti zaupnost pravnega razmerja, iz katerega izvira obdelava osebnih podatkov.

(2) Obdelava posebnih vrst osebnih podatkov v smislu prvega odstavka člena 9 Splošne uredbe za drug namen je dovoljena le, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka in gre za položaj, ki je izjema po drugem odstavku člena 9 Splošne uredbe ali po 17. členu tega zakona.

Prenosi podatkov, ki jih izvajajo organi javnega sektorja

16. člen

(1) Prenos osebnih podatkov, ki ga izvedejo organi javnega sektorja, v druge organe javnega sektorja, je dovoljen, če je potreben za izvajanje nalog v pristojnosti organa, ki prenaša podatke, ali tretje osebe, ki se ji podatki prenašajo, in so izpolnjeni pogoji, ki bi dopuščali obdelavo po četrtem odstavku 13. člena in 14. členu tega zakona. Organ javnega sektorja ali tretja oseba, ki se ji podatki prenesejo, sme osebne podatke obdelovati samo v namen, za uresničevanje katerega se ji prenašajo. Obdelava v druge namene je dovoljena pod pogoji iz 14. člena tega zakona.

(2) Prenos osebnih podatkov, ki ga izvedejo organi javnega sektorja, v organe zasebnega sektorja je dovoljen, če:

1. je potreben za izvajanje nalog v pristojnosti organa, ki prenaša podatke, in so izpolnjeni pogoji, ki bi dopuščali obdelavo po 14. členu tega zakona;

2. tretja oseba, ki se ji podatki prenašajo, prepričljivo pojasni zakoniti interes za seznanjenost s podatki, ki naj bi se prenesli, in posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nima interesa za izključitev prenosa, ki bi ga bilo treba zaščititi, ali

3. je potreben za uveljavljanje, izvajanje ali obrambo pravnih zahtevkov in se je tretja oseba do organa javnega sektorja, ki prenaša podatke, obvezala, da bo podatke obdelovala samo v namen, za uresničevanje katerega se ji prenašajo. Obdelava v druge namene je dovoljena, če bi bil prenos po prvem stavku dovoljen in bi jo odobril organ, ki podatke prenaša.

(3) Prenos posebnih vrst osebnih podatkov po prvem odstavka člena 9 Splošne uredbe je dovoljen, če so izpolnjeni pogoji iz prvega ali drugega odstavka tega člena in gre za dejansko stanje, ki je izjema po drugem odstavku člena 9 Splošne uredbe ali po 17. členu tega zakona.

Obdelava posebnih vrst osebnih podatkov

17. člen

(1) Obdelava osebnih podatkov, ki razkrivajo rasno ali etnično poreklo, politično mnenje, versko ali filozofsko prepričanje ali članstvo v sindikatu, in obdelava genetskih podatkov, biometrijskih podatkov za namene edinstvene identifikacije posameznika, podatkov v zvezi z zdravjem ali podatkov v zvezi s posameznikovim spolnim življenjem ali spolno usmerjenostjo, je prepovedana.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je obdelava posebnih vrst osebnih podatkov dovoljena v javnem in zasebnem sektorju, če:

- a) je posameznik za to podal izrecno osebno privolitev, ki je praviloma pisna, je bila privolitev podana za enega ali več določenih namenov, v javnem sektorju pa tudi določena z zakonom,
- b) je potrebna zaradi izpolnjevanja obveznosti in posebnih pravic upravljavca na področju zaposlovanja ali je potrebna za izvajanje pravic, ki izhajajo iz zakonov s področja s socialno varstvene dejavnosti, ter za izpolnjevanje obveznosti v zvezi s tem, v skladu z zakonom, ki določa tudi ustrezna jamstva pravic posameznika,
- c) je nujno potrebna za varovanje življenja ali telesa posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, ali druge osebe, kadar posameznik, na katerega se osebni podatki nanašajo, fizično ali poslovno ni sposoben dati svoje privolitve iz a) točke tega člena,
- č) jih za namene zakonitih dejavnosti obdelujejo ustanove, društva, verske skupnosti, sindikati, politične stranke ali druge nepridobitne organizacije s političnim, filozofskim, verskim ali sindikalnim ciljem, vendar le, če se obdelava nanaša na njihove člane ali na posameznike, ki so v zvezi s temi cilji z njimi v rednem stiku, ter če se ti podatki ne posredujejo drugim posameznikom ali osebam javnega ali zasebnega sektorja brez pisne privolitve posameznika, na katerega se nanašajo,
- d) je posameznik, na katerega se nanašajo občutljivi osebni podatki, te javno objavil brez očitnega ali izrecnega namena, da omeji namen njihove uporabe,
- e) jih za namene zdravstvenega varstva prebivalstva in posameznikov ter vodenja ali opravljanja zdravstvenih služb obdelujejo zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci v skladu z zakonom,
- f) je potrebna iz razlogov javnega interesa na področju javnega zdravja, kot je zaščita pred velikimi nevarnostmi za zdravje ljudi s področja nalezljivih bolezni, zlasti epidemij, ki so lahko tudi čezmejne narave ali za zagotavljanje visokih standardov kakovosti in varnosti pri zdravstvenem varstvu ter zdravilnih in medicinskih izdelkih in te podatke obdelujejo zdravstveno osebje ali druge osebe, ki je zavezano k ustreznemu varovanju tajnosti in se ti podatki obdelujejo v okviru njihovih nalog,
- g) je to potrebno zaradi uveljavljanja ali izvajanja pravnih zahtevkov ali obrambo pred njimi,
- h) v sodni oblasti, kadar neodvisna sodišča izvajajo sodno oblast v okviru svoje pristojnosti, določene z zakoni,

- i) na državnih tožilstvih, kadar samostojna državna tožilstva izvršujejo svoje funkcije kazenskega pregona in usmerjanja policije ter druge funkcije, določene z zakoni,
- j) na Ustavnem sodišču Republike Slovenije, kadar Ustavno sodišče odloča v okviru pristojnosti po določbah zakona, ki ureja ustavno sodišče,
- k) pri Varuhu človekovih pravic, kadar Varuh deluje po določbah zakona, ki ureja varuha človekovih pravic,
- l) tako določa drug zakon ali pravni akt ali odločitev Evropske unije, ki je enakovreden zakonu in se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, zaradi izvrševanja bistvenega javnega interesa, kar mora biti sorazmerno z zastavljenim ciljem, spoštovati bistvo pravice do varstva podatkov ter zagotavljati ustrezne in posebne ukrepe za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

(3) V primerih obdelav posebnih vrst osebnih podatkov iz drugega odstavka je treba določiti in vzpostaviti primerne in posebne ukrepe za varstvo pravic, svoboščin ali interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Ob upoštevanju tehnološkega razvoja, stroškov izvajanja ter vrste, obsega, okoliščin in namenov obdelave ter različnih stopenj verjetnosti pojava tveganj, povezanih z obdelavo, za človekove pravice in temeljne svoboščine posameznikov in njihove resnosti, so ti ukrepi lahko zlasti:

- a) ukrepi zavarovanja osebnih podatkov, ki zagotavljajo, da obdelava poteka skladno s Splošno uredbo,
- b) ukrepi, ki zagotavljajo, da je mogoče naknadno preveriti in ugotoviti, ali so bili osebni podatki vneseni, spremenjeni, posredovani, izbrisan, kdo je to izvedel in po kateri pravni podlagi,
- c) ozaveščanje oseb, udeleženih v postopkih obdelave,
- č) imenovanje pooblaščenih oseb za varstvo podatkov,
- d) omejitev dostopa do osebnih podatkov znotraj odgovornega organa in dostopa obdelovalcev do osebnih podatkov,
- e) psevdonimizacija osebnih podatkov,
- f) kriptiranje osebnih podatkov,
- g) zagotavljanje zmožnosti, zaupnosti, celovitosti, razpoložljivosti in odpornosti sistemov in storitev v povezavi z obdelavo osebnih podatkov, vključno z zmožnostjo hitro povrniti razpoložljivost in dostop v primeru fizičnega ali tehničnega incidenta,

h) vzpostavitev postopka za redno preverjanje, ocenjevanje in vrednotenje učinkovitosti ukrepov zavarovanja osebnih podatkov,

i) posebni postopkovni pravilniki, ki v primeru posredovanja osebnih podatkov ali obdelave v druge namene zagotavljajo upoštevanje določb tega zakona in Splošne uredbe.

Varstvo in obdelava osebnih podatkov o kazenskih obsodbah ter o odločitvah o kaznovanju za prekrške

18. člen

(1) Za podatke o vpisu ali izbrisu v ali iz kazenske evidence ali evidenc, ki se vodijo na podlagi zakona, ki ureja prekrške (v nadaljnjem besedilu: prekrškovne evidence) ter za njihove prenose velja, da gre za osebne podatke, ki morajo biti varovani kot posebne vrste osebnih podatkov po tretjem odstavku 17. člena tega zakona.

(2) Za obdelave določenih osebnih podatkov iz kazenskih evidenc ali prekrškovnih evidenc, namene obdelave, roke hrambe ter prenose osebnih podatkov javnemu ali zasebnemu sektorju iz teh evidenc za zakonsko določene namene veljajo pravila iz zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, zakona, ki ureja kazenski postopek in kazenskega zakonika. Za prenose osebnih podatkov javnemu ali zasebnemu sektorju ali organom drugih držav ali mednarodnim organizacijam iz teh evidenc za zakonsko določene namene veljajo tudi pravila iz drugih zakonov, obvezujočih mednarodnih pogodb ali zakonom enakovrednih pravnih aktov ali odločitev Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporabljajo neposredno.

(3) Kazenske evidence in prekrškovne evidence se lahko povezujejo s Centralnim registrom prebivalstva tako, da se zagotovi točnost in posodobljenost podatkov v kazenski in prekrškovni evidenci.

(4) Povezovanje iz prejšnjega odstavka se izvede tako, da je možno avtomatično posodabljanje podatkov v evidencah oziroma na način, da povezovanje omogoča vsaj, da se v evidencah pri osebnih podatkih določenega ali določljivega posameznika pojavi samodejno opozorilo, da je pri njegovih podatkih v drugi zbirki osebnih podatkov prišlo do spremembe.

(5) Za povezovanje iz tretjega odstavka tega člena se za državljane Republike Slovenije ali osebe s prebivališčem v Republiki Sloveniji kot identifikacijska znaka uporabita osebno ime in njihova enotna matična številka, za tujca pa njegovo osebno ime in njegova enotna matična številka ali drug ustrezen identifikacijski znak iz kazenske evidence.

Obdelava istih povezovalnih znakov

19. člen

(1) Pri pridobivanju osebnih podatkov iz zbirk osebnih podatkov s področja zdravstva, policije, obveščevalno-varnostne dejavnosti države, obrambe države, sodstva in državnega tožilstva ter kazenske evidence in prekrškovnih evidenc ni dovoljena uporaba istega povezovalnega znaka na način, da bi se za pridobitev osebnega podatka uporabil samo ta znak.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko izjemoma uporabi isti povezovalni znak za pridobivanje osebnih podatkov, če je to podatek v konkretni zadevi, ki lahko omogoči, da se odkrije ali preganja kaznivo dejanje po uradni dolžnosti, da se zavaruje življenje ali telo posameznika ali da se zagotovi izvajanje nalog obveščevalnih in varnostnih organov, določenih z zakonom. O tem je potrebno brez odlašanja napraviti uradni zaznamek ali drug ustrezeni zapis, ki omogoča naknadno preverjanje nujnosti uporabe istega povezovalnega znaka.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za zemljiško knjigo, sodni register in poslovni register, če tako določa drug zakon.

VARIANTA:

Tretji odstavek se črta.

Rok hrambe osebnih podatkov

20. člen

(1) Obdobje hrambe osebnih podatkov mora biti omejeno na najkrajše mogoče obdobje, v skladu s 7. in 9. členom tega zakona.

(2) Če iz določb drugih zakonov, obvezujočih mednarodnih pogodb ali zakonom enakovrednih pravnih aktov ali odločitev Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporabljajo neposredno ali iz vsebine poslovnih razmerij v zasebnem sektorju izjemoma ni mogoče določiti roka hrambe osebnih podatkov, se, če to ni neskladno s prvim odstavkom tega člena, določi rok hrambe 5 let.

Sledljivost prenosov osebnih podatkov

21. člen

(1) Upravljavec mora za vsak prenos osebnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri osebni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in po kateri pravni podlagi, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, zaradi nedopustnega posredovanja osebnih podatkov.

(2) Če drugi zakoni ne določajo drugačnega roka, velja za zakonsko varstvo pravic posameznika iz prejšnjega odstavka rok 5 let iz drugega odstavka 20. člena tega zakona.

Predhodna ocena glede učinka na varstvo osebnih podatkov

22. člen

Upravljavec mora za varstvo pravic in zakonitih interesov posameznikov, na katere se nanašajo obdelani osebni podatki, in drugih morebiti prizadetih posameznikov izvesti za vsako novo obdelavo osebnih podatkov, predhodno oceno učinka varstva osebnih podatkov v skladu s prvim, drugim, sedmim in enajstim odstavkom člena 35 Splošne uredbe, ocena pa mora zlasti podati opredelitve glede tveganosti obdelave osebnih podatkov v razmerju do varstva in uresničevanja pravic s področja varstva osebnih podatkov.

III. DEL

POSEBNA PRAVILA GLEDE OBDELAVE OSEBNIH PODATKOV ZA ZNANSTVENE RAZISKOVALNE, ZGODOVINSKE RAZISKOVALNE, STATISTIČNE IN ARHIVSKE NAMENE

Obdelava podatkov v znanstvene raziskovalne, zgodovinske raziskovalne in statistične namene

23. člen

(1) Za namene znanstvenega raziskovanja, zgodovinskega raziskovanja ali statističnega raziskovanja je dopustna obdelava osebnih podatkov, če je obdelava v te namene potrebna in interesi upravljavca za obdelavo očitno prevladujejo nad pravicami posameznika, na katerega

se nanašajo osebni podatki, kar mora biti jasno opredeljeno v namenu raziskave, ki mora biti dostopen posameznikom, na katere se osebni podatki nanašajo. Če interesi upravljavca očitno prevladujejo, ni dopustna izključitev obdelave osebnih podatkov.

(2) Za namene znanstvenega raziskovanja, zgodovinskega raziskovanja ali statističnega raziskovanja, kadar ne gre za ciljno obdelavo osebnih podatkov, zlasti v primeru že prej izvedene anonimizacije ali psevdonimizacije ali kadar ne gre za objavo rezultatov v obliki osebnih podatkov, lahko upravljavec obdelava vse osebne podatke, ki:

1. so javno dostopni;
2. jih je pridobil za druge raziskave oziroma tudi za druge namene ali
3. so psevdonimizirani ali anonimizirani osebni podatki, za katere se s pravno dopustnimi sredstvi ne more določiti identitete posameznikov, na katere se osebni podatki nanašajo.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se za namene znanstvenega raziskovanja, zgodovinskega raziskovanja ali statističnega raziskovanja lahko obdelujejo tudi osebni podatki, ki razkrivajo identiteto posameznika.

(4) Pri obdelavah osebnih podatkov za namene iz prejšnjega odstavka, se smejo osebni podatki, ki niso vsebovani v drugem odstavku tega člena, obdelati za te namene, če:

1. to določa drug zakon, ki ureja tudi namen obdelave ter ukrepe zavarovanja osebnih podatkov, ali
2. na podlagi privolitve posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo,
3. v okviru uresničevanja svobode izražanja po 26. členu tega zakona,
4. v okviru uresničevanja dostopa do informacij javnega značaja po 28. členu tega zakona.

(5) V primerih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena je treba povezave s posamezniki šifrirati takoj, ko je to možno glede na namen raziskave. Če to glede na namen ni možno, se šteje, da veljajo določbe sedmega in osmega odstavka tega člena.

(6) Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nima pravice do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki po členu 15 Splošne uredbe, le če bi dajanje informacij ali kopij njegovih osebnih podatkov zahtevalo očitno nesorazmeren napor.

(7) Če z zakonom ni določeno drugače, je treba v zaključenih raziskavah v celoti izbrisati osebne podatke, ki se nanašajo na posameznike, če to ni pomembno za izvršitev namena raziskave ali z vidika spoštovanja svobode izražanja.

(8) Upravljavec sme osebne podatke v raziskavi objaviti ali dati na razpolago le, če je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, v to privolil ali pa je to potrebno z vidika namena raziskave ali uresničevanja svobode izražanja po 26. členu tega zakona.

(9) Določbe tega člena ne posegajo v določbe glede obdelav podatkov po določbah zakona, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhive.

Obdelava naslovov za kontaktiranje posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki

24. člen

(1) V okviru obdelave osebnih podatkov po sedmem in osmem odstavku prejšnjega člena je za namene znanstvenega raziskovanja, zgodovinskega raziskovanja ali statističnega raziskovanja izjemoma dovoljeno tudi kontaktirati posameznike, za potrebe pridobitve privolitve za obdelavo njihovih osebnih podatkov ali zaradi pridobitve dodatnih podatkov ali pojasnil za prej navedene namene.

(2) Če z zakonom ni izrecno določeno drugače, je za prenos osebnih podatkov, ki se nanašajo na osebna imena in kontaktne naslove določenega kroga posameznikov, na katere se nanašajo podatki iz raziskav, potrebna posebna privolitev teh posameznikov. Privolitev je lahko predhodna ali naknadna in mora biti specificirana glede vrst osebnih podatkov, namena in omejitev obdelave osebnih podatkov.

(3) Če upravljavec že ima osebna imena in kontaktne podatke v eni ali več zbirk, kontaktira posameznika iz prejšnjega odstavka za potrebo pridobitve privolitve. Če raziskave izvaja drug upravljavec, ki teh podatkov nima, upravljavec iz prejšnjega stavka na zaprosilo drugega upravljavca kontaktira posameznike iz prejšnjega stavka, če drugi upravljavec izkaže, da namerava delovati po sedmem in osmem odstavku prejšnjega člena, da je omogočen dostop do namena raziskave v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena ter da so privolitve razdelane po drugem stavku drugega odstavka tega člena.

(4) Upravljavec ne sme delovati po sedmem in osmem odstavku prejšnjega člena, če je to v nasprotju z interesom varovanja tajnosti ali zaupnosti postopkov odločanja, ali pa ti postopki še niso končani.

(5) V okviru obdelave iz prvega odstavka tega člena se lahko obdelujejo samo osebno ime, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, kontaktna telefonska številka ali kontaktni naslov elektronske pošte.

(6) Če privolitev ni bila podana, se podatki, za katere je bila potrebna privolitev posameznika,

ne smejo obdelovati.

(7) Posredovani ali obdelani osebni podatki po tem členu se lahko obdelajo izključno za namen raziskave in jih je treba izbrisati takoj, ko niso več potrebni.

(8) Določbe tega člena ne posegajo v določbe glede obdelav podatkov po določbah zakona, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhive.

Obdelava podatkov za namene arhiviranja v javnem interesu

25. člen

(1) Obdelava osebnih podatkov za namene arhivskega delovanja je dovoljena, če je v javnem interesu, v skladu z zakonom. Upravljavec mora v skladu z zakonom določiti ukrepe zavarovanja osebnih podatkov ter primerne in posebne ukrepe za varstvo interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, zlasti glede posebnih vrst osebnih podatkov.

(2) Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nima pravice do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki po členu 15 Splošne uredbe le, če bi dajanje informacij ali kopij njegovih osebnih podatkov zahtevalo očitno nesorazmeren napor, niti ne sme zahtevati popravka osebnih podatkov zaradi netočnosti ali neposodobljenosti v skladu s členom 16 Splošne uredbe. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki nima pravice zahtevati izvedbe izbrisa v skladu s pravico do pozabe iz člena 17 Splošne uredbe.

(3) Ne glede na določbe drugega stavka prejšnjega odstavka je treba v primeru, kadar posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, navaja netočnost in neposodobljenih svojih osebnih podatkov, posamezniku dati na razpolago možnost za nasprotni prikaz dejstev. Pristojni arhiv mora nasprotni prikaz dejstev priložiti dokumentom ali ustrezno označiti na njih, kje se ta prikaz nahaja.

(4) Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nima pravice zahtevati omejitev obdelave po členu 18, pravice do prenosljivosti osebnih podatkov po členu 20 ter izvajati pravice do ugovora po členu 21 Splošne uredbe.

IV. DEL

VARSTVO SVOBODE IZRAŽANJA TER DOSTOPA DO INFORMACIJ V RAZMERJU DO VARSTVA OSEBNIH PODATKOV

Varstvo svobode izražanja v razmerju do pravice do varstva osebnih podatkov

26. člen

(1) Zagotovljeno je uresničevanje svobode izražanja, kar vključuje svobodo izražanja misli, govora in javnega nastopanja, tiska in drugih oblik javnega obveščanja in izražanja v okvirih pravnega reda Republike Slovenije. Vsakdo lahko svobodno zbira, sprejema in širi vesti in mnenja ter v njih vsebovane osebne podatke, ki so v ta namen potrebni in upravičeno obdelovani.

(2) V okvirih uresničevanja svobode izražanja po prejšnjem odstavku se pravice in obveznosti s področja varstva osebnih podatkov po tem zakonu ne uporablja za obdelave tistih osebnih podatkov, ki se izvajajo v okvirih svobode izražanja v novinarske, znanstvene, književne, umetniške namene, zaradi resne kritike, obrambe kakšne pravice ali varstva upravičenih koristi, razen določb o zakonitem pridobivanju osebnih podatkov in o zavarovanju osebnih podatkov.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se določbe o zakonitem pridobivanju osebnih podatkov ne uporabljajo, če je javni interes s področja svobode izražanja glede pridobivanja ali objave ali prenosa osebnih podatkov močnejši od pravice do varstva osebnih podatkov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.

VARIANTA glede dela vsebine drugega in tretjega odstavka:

Ne glede na nujno potrebo prevlade svobode izražanja nad pravico do varstva osebnih podatkov (ker bi drugače svoboda izražanja bilo očitno in neupravičeno (nesorazmerno) »izvotljena«), je člen morda vseeno treba nekoliko še zamejiti, saj je morda »preveč odprt«. To velja tako za drugi kot tretji odstavek glede zakonitosti pridobivanja podatkov za izvajanje svobode izražanja, prav tako se je morda treba zakonsko opredeliti glede razmerja do načela poštenosti obdelave.

Drugi načini varstva pravice do osebnih podatkov v razmerju do svobode izražanja

27. člen

(1) Določbe prejšnjega člena ne posegajo v pravice posameznikov glede obrambe časti in dobrega imena, ugleda, zasebnosti ali osebnostnih pravic, kot so določene v drugih predpisih Republike Slovenije.

(2) Uporaba pravice do popravka in pravice do odgovora po zakonu, ki ureja medije, se tudi šteje za samostojen način, ki lahko področno omogoči ustrezno odpravo posledic kršitev pravico do varstva osebnih podatkov.

(3) Uporaba prostovoljnih etičnih kodeksov, ki urejajo zlasti novinarsko delo ter odločanje pristojnih organov po teh kodeksih, se tudi šteje za samostojen način, ki lahko področno poda ustrezno ali delno zadoščenje glede kršitve pravico do varstva osebnih podatkov.

Varstvo pravice do dostopa do informacij javnega značaja v razmerju do pravice do varstva osebnih podatkov

28. člen

Zagotovljeno je uresničevanje pravice pridobiti informacijo javnega značaja, v skladu z omejitvami glede pravice do varstva osebnih podatkov, kot je to določeno v zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

Drugi načini varstva pravice do osebnih podatkov v razmerju do pravice do dostopa do informacij javnega značaja

29. člen

Določbe prejšnjega člena ne posegajo v pravice posameznikov iz zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, glede postopkovnih pravic, sodnih jamstev ter v določbe drugih povezanih zakonov, ki omogočajo na druge načine varstvo pravice do osebnih podatkov.

V. DEL

POOBLAŠČENE OSEBE ZA VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

Opredelitev pooblaščenih oseb za varstvo osebnih podatkov

30. člen

Pooblaščen oseb za varstvo osebnih podatkov (v nadaljevanju: pooblaščen oseb) je oseb z ustreznimi poklicnimi odlikami in zlasti strokovnim znanjem o zakonodaji in praksi na področju varstva osebnih podatkov, ki upravljavcu ali obdelovalcu na neodvisen način pomaga pri zagotavljanju skladnosti obdelave osebnih podatkov s pravili Splošne uredbe ter določbami tega zakona in drugih zakonov, ki urejajo obdelavo in varstvo osebnih podatkov.

Obveznost imenovanja pooblaščenih oseb

31. člen

(1) Pooblaščen oseb morajo imenovati:

1. vsi upravljavci ali obdelovalci v javnem sektorju, vključno z obdelovalci v zasebnem sektorju, ki opravljajo naloge obdelave osebnih podatkov za upravljavce v javnem sektorju;
2. tisti upravljavci ali obdelovalci osebnih podatkov v zasebnem sektorju, katerih temeljne dejavnosti zajemajo takšne obdelave osebnih podatkov, ki zaradi svoje narave, obsega oziroma namenov vključujejo redno, sistematično in obsežno spremljanje posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali katerih temeljne dejavnosti zajemajo obsežne obdelave posebnih vrst osebnih podatkov ali osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški.

(2) Ostali upravljavci ali obdelovalci lahko prostovoljno imenujejo pooblaščen oseb.

(3) Upravljavec ali obdelovalec, ki je imenoval pooblaščen oseb, mora v roku osmih dni od imenovanja vpisati njene kontaktne podatke po členu 30 Splošne uredbe v svoji evidenci dejanj obdelave, jih javno objaviti na primeren način ter jih sporočiti Informacijskemu pooblaščenču. Prav tako s temi kontaktnimi podatki pod pogoji iz členov 13 ali 14 Splošne uredbe seznaniti posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, ki jih obdeluje.

Pogoji za imenovanje pooblaščenih oseb

32. člen

(1) Za pooblaščenega osebo je lahko določen posameznik ali posameznica, ki izpolnjuje pogoje iz petega odstavka člena 37 in drugega stavka šestega odstavka člena 38 Splošne uredbe.

(2) Za pooblaščenega osebo upravljavca ali obdelovalca v javnem sektorju je lahko imenovan posameznik ali posameznica, ki poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjuje še naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora in aktivno obvlada slovenski jezik,
2. je poslovno sposoben,
3. ima univerzitetno izobrazbo ali končan magistrski študijski program,
4. je zaposlen v javnem sektorju,
5. ni bil pravnomočno obsojen na kazen najmanj šestih mesecev zapora, oziroma ni bil obsojen za kaznivo dejanje glede zlorabe osebnih podatkov ali kraje identitete.

(2) Za pooblaščenega osebo upravljavca ali obdelovalca v zasebnem sektorju se lahko s pogodbo v pisni obliki imenuje tudi posameznika ali posameznico, ki ni zaposlena pri upravljavcu ali obdelovalcu, ali pravno osebo.

(3) Če se v skladu s prejšnjim odstavkom imenuje pravno osebo, morajo vsi njeni zaposleni in drugi sodelavci, ki bodo opravljali naloge pooblaščenega osebe, izpolnjevati pogoje za imenovanje v pooblaščenega osebo. Prav tako mora biti v pogodbi z njo določen vodilni član, ki odgovarja za delo pravne osebe in katerega kontaktni podatki bodo objavljeni v skladu določbami tretjega odstavka 31. člena tega zakona.

(4) Pooblaščenim osebam lahko pri opravljanju njenih nalog pomagajo tudi druge osebe, ki so pri tem vezane na njena navodila. Tudi te osebe morajo izpolnjevati pogoje za imenovanje za pooblaščenega osebo.

(5) Za pooblaščenega osebo in osebe, ki ji pomagajo pri opravljanju njenih nalog ne sme biti imenovana oseba, ki ima konflikt interesov z upravljavcem ali obdelovalcem.

(6) V javnem sektorju se šteje, da ima določena oseba konflikt interesov, če ima položaj predstojnika ali drugega funkcionarja, če je član organov upravljanja ali nadzora pri upravljavcu ali obdelovalcu, če njene druge naloge vključujejo odločanje o obdelavi osebnih podatkov pri upravljavcu ali obdelovalcu, ali če zastopa upravljavca oziroma obdelovalca v

sodnih ali arbitražnih postopkih v zvezi z vprašanji varstva osebnih podatkov. V primeru, da pooblaščenec oseba zve za situacijo, ki predstavlja ali bi lahko predstavljala konflikt interesov, mora o tem takoj pisno obvestiti upravljavca oziroma obdelovalca. Upravljavec oziroma obdelovalec mora v tem primeru bodisi odpraviti konflikt bodisi jo razrešiti. Enako ravna v primeru, če se na drug način seznanijo z obstojem ali verjetnostjo obstoja konflikta interesov. Vse navedeno velja tudi za osebe, ki pooblaščenec osebi opravljajo njenih nalog.

(7) Informacijski pooblaščenec lahko določi neobvezne smernice v pomoč glede izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka tega člena.

Skupno imenovanje pooblaščenec osebe

33. člen

(1) Več upravljavcev v javnem sektorju lahko, upoštevaje njihovo delovno področje, organizacijsko strukturo in velikost, imenuje skupno pooblaščenec osebo. Pri tem morajo zagotoviti, da je pooblaščenec oseba še vedno sposobna opravljati svoje naloge v zvezi z vsemi upravljavci ali obdelovalci, za katere je imenovana.

(2) Pod istimi pogoji lahko skupno pooblaščenec osebo imenujejo tudi upravljavci v zasebnem sektorju, zlasti članice povezane družbe, ter članice zveze društev.

Naloge pooblaščenec osebe

34. člen

(1) Pooblaščenec oseba opravlja naloge iz člena 39 Splošne uredbe.

(2) Pooblaščenec oseba opravlja navedene naloge v zvezi z vsemi obdelavami osebnih podatkov, ki jih izvaja upravljavec oziroma obdelovalec, pri katerem je imenovana.

(3) Pooblaščenec oseba sodišča ali državnega tožilstva ne sme opravljati navedenih nalog v zvezi z obdelavami osebnih podatkov, izvršenih v okviru izvajanja neodvisnega sodniškega odločanja ali samostojne državnotožilske funkcije odločanja, kot ju opredeljujeta zakona, ki urejata sodniško službo in državno tožilstvo. Pooblaščenec oseba sme opravljati te naloge samo v zvezi z zadevami sodne uprave in državnotožilske uprave ter glede izvajanja ukrepov zavarovanja osebnih podatkov.

(4) Pooblaščenec oseba Ustavnega sodišča Republike Slovenije ne sme opravljati navedenih nalog v zvezi z obdelavami osebnih podatkov, izvršenih v okviru odločanja Ustavnega

sodišča Republike Slovenije, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja ustavno sodišče ali drugi zakoni, sme jih opravljati samo v zvezi z zadevami uprave Ustavnega sodišča ter glede izvajanja ukrepov zavarovanja osebnih podatkov.

(5) Pooblaščen oseb Varuha človekovih pravic ne sme opravljati navedenih nalog v zvezi z obdelavami osebnih podatkov, izvršenih v okviru delovanja Varuha človekovih pravic, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja varuha človekovih pravic ali drug zakon, ki ureja pristojnosti ali naloge varuha človekovih pravic, razen glede osebnih podatkov s področja zagovorništva otrok ter glede izvajanja ukrepov zavarovanja osebnih podatkov.

Določitev pooblaščenih oseb in njihove naloge v določenih državnih organih

35. člen

(1) Na Ustavnem sodišču Republike Slovenije Ustavno sodišče določi eno pooblaščen oseb, ki opravlja naloge v skladu s četrtem odstavkom 34. člena tega zakona.

(2) Varuh človekovih pravic določi eno pooblaščen oseb, ki opravlja naloge v skladu s petim odstavkom 34. člena tega zakona.

(3) Na področjih izvajanja obveščevalno-varnostne dejavnosti predstojnik organizacije s tega področja določi eno pooblaščen oseb in njenega namestnika znotraj organizacije s tega področja, ki opravlja tiste naloge iz člena 39 Splošne uredbe, za katere tako določi predstojnik, med njih pa so obvezno vključene naloge glede izvajanja ukrepov zavarovanja osebnih podatkov ter posredovanja osebnih podatkov policiji ali sodišču ali Predsedniku republike ali pristojnem delovnem telesu Vlade Republike Slovenije ali pristojnem delovnem telesu Državnega zbora Republike Slovenije.

Položaj pooblaščene osebe

36. člen

(1) Upravljaec ali obdelovalec pooblaščen oseb zagotovita pogoje za učinkovito in neodvisno opravljanje njenih nalog po 34. členu tega zakona, zlasti:

1. je ustrezno in pravočasno vključena v vsa vprašanja in postopke, povezane z varstvom osebnih podatkov in ima možnost podati ustrezn nasvet, mnenje ali predlog,
2. ima dostop do vseh osebnih podatkov ter dejanj obdelave,

3. ima na razpolago sredstva, potrebna za izvajanje njenih nalog in za ohranjanje njenega strokovnega znanja,

4. lahko posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, z njo v slovenščini ali v uradnem jeziku države prebivališča vstopijo v stik in se posvetujejo glede vseh vprašanj, povezanih z obdelavo njihovih osebnih podatkov in uresničevanje njihovih pravic po Splošni uredbi, ter

5. da ima neposredni dostop do vodstva upravljavca ali obdelovalca, če oceni, da je to zaradi pomembnosti določene obdelave osebnih podatkov nujno potrebno, zlasti kadar gre za tvegane obdelave, obdelave posebnih vrst osebnih podatkov, množične obdelave in vpliv na človekove pravice, temeljne svoboščine ali interese posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki ali za očitno neustreznost ukrepov zavarovanja osebnih podatkov.

(2) Upravljavec ali obdelovalec zagotovita, da pooblaščen osebni pri izvajanju svojih nalog ne prejema nobenih navodil. Pooblaščen osebni o svojem izvedenem delu neposredno in neodvisno poroča vodstvu upravljavca ali obdelovalca.

(3) Upravljavec oziroma obdelovalec pooblaščen osebni za varstvo podatkov zaradi izvajanja njenih nalog ne sme razrešiti, je kaznovati ali je zapostavljati.

(4) Odpoved delovnega razmerja pooblaščen osebni ni dovoljena za čas njenega imenovanja in še eno leto po prenehanju imenovanja, razen v primeru redne odpovedi iz razloga nesposobnosti ali krivdnega razloga, izredne odpovedi, odpovedi v postopku prenehanja delodajalca, oziroma če v primeru poslovnega razloga odkloni ponujeno ustrezno zaposlitev pri delodajalcu. V primeru spremembe delodajalca, pooblaščen osebni ohrani svoj položaj pooblaščen osebni, če pri delodajalcu prevzemniku še naprej obstaja obveznost imenovanja v skladu s tem zakonom.

Dolžnost varstva zaupnosti

37. člen

(1) Pooblaščen osebni in v njenem imenu delujoče osebe so pri opravljanju nalog zavezani k varstvu zaupnosti obdelovanih osebnih podatkov. Pooblaščen osebni in v njenem imenu delujoče osebe smejo informacije, ki so jim bile dane na razpolago, uporabljati izključno za opravljanje nalog, in so tudi po zaključku dejavnosti zavezane k varovanju zaupnosti podatkov.

(2) To velja zlasti v zvezi z identiteto posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ki se je obrnil na pooblaščen osebni za varstvo podatkov.

(3) Če ima pooblaščen oseba za varstvo podatkov pri svoji dejavnosti vpogled v podatke, v zvezi s katerimi ima oseba, ki je podvržena nadzoru pooblaščen osebe, pravico do molka, ta pravica velja tudi za pooblaščen osebo in za v njenem imenu delujoče osebe, in sicer do mere, v kateri je oseba, ki ima zakonsko pravico do molka, slednjo uveljavila.

VI. DEL

KODEKSI RAVNANJA IN CERTIFIKACIJA

Kodeksi ravnanja

38. člen

(1) Kodeksi ravnanja so podrobnejša pravila za uporabo Splošne uredbe na posameznih delovnih področjih oziroma s strani mikro, majhnih oziroma srednjih podjetij, ki jih na prostovoljni podlagi razvijajo in pripravljajo združenja ali drugi predstavniki obdelovalcev ali upravljavcev na določenem področju, potrjujejo pa Informacijski pooblaščenec, Odbor ter Evropska komisija.

(2) Kodeksi ravnanja, ki jih potrdi Informacijski pooblaščenec, so za upravljavce in obdelovalce, na katere se nanašajo, obvezni. Kodeksi ravnanja, ki jih v okviru postopka pregleda po devetem odstavku v zvezi z drugim odstavkom člena 93 Splošne uredbe z izvedbenim aktom dodatno potrdi in objavi Evropska komisija, so splošno veljavni in s tem obvezni za vse upravljavce, na katere se nanašajo.

(3) Združenja in drugi predstavniki upravljavcev ali obdelovalcev, ki želijo pripraviti, spremeniti ali razširiti kodeks ravnanja, na podlagi petega odstavka člena 40 Splošne uredbe predložijo osnutek kodeksa oziroma njegove spremembe ali razširitve v potrditev Informacijskemu pooblaščenec.

(4) Informacijski pooblaščenec po prejemu osnutka izvede ugotovitveni postopek, v okviru katerega pod pogoji iz petega odstavka člena 40 Splošne uredbe ugotovi, ali je predloženi osnutek kodeksa skladen s Splošno uredbo.

(5) Če Informacijski pooblaščenec v ugotovitvenem postopku z prejšnjega odstavka ugotovi, da osnutek kodeksa ni skladen s Splošno uredbo, izda o tem odločbo. Zoper odločbo pritožba ni dopustna, je pa dopusten upravni spor.

(6) Če Informacijski pooblaščenec v ugotovitvenem postopku iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je osnutek kodeksa skladen s Splošno uredbo, pred izdajo ugotovitvene odločbe preveri, ali se kodeks nanaša na dejavnosti obdelave v več državah članicah Evropske unije. V kolikor ugotovi, da se osnutek ne nanaša na takšno obdelavo, z ugotovitveno odločbo potrdi kodeks, ga

po ugotovitvi pravnomočnosti odločbe vpiše v seznam potrjenih kodeksov, ki ga upravlja na svoji spletni strani ter ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. V kolikor pa ugotovi, da se osnutek nanaša na takšno obdelavo, pa v skladu s sedmim odstavkom člena 40 Splošne uredbe postopek prekine in osnutek kodeksa s sklepom predloži v potrditev Odboru iz člena 68 Splošne uredbe. Če Odbor osnutka kodeksa v svojem mnenju potem ne potrdi, Informacijski pooblaščenec nadaljuje postopek in z odločbo zavrne osnutek kodeksa. Če Odbor osnutek kodeksa potrdi, Informacijski pooblaščenec nadaljuje postopek, z odločbo potrdi kodeks, ga po ugotovitvi pravnomočnosti odločbe vpiše v seznam potrjenih kodeksov na svoji spletni strani, ter ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(7) Evropska komisija lahko pod pogoji iz devetega odstavka člena 40 Splošne uredbe z izvedbenimi akti odloči, da naj bo odobreni kodeks splošno veljaven. V tem primeru ga v skladu z desetim odstavkom člena 40 Splošne uredbe ustrezno objavi.

(8) Spremljanje uporabe odobrenih kodeksov ravnanja izvaja Informacijski pooblaščenec. V primerih kršitve kodeksa s strani upravljavca ali obdelovalca sprejme ustrezne ukrepe, vključno z začasno ali dokončno prepovedjo uporabe kodeksa upravljavcu ali obdelovalcu. Zoper odločbo iz prejšnjega stavka pritožba ni dopustna, je pa dopusten upravni spor.

(9) Informacijski pooblaščenec za spremljanje uporabe kodeksov ne sme pooblastiti drugega organa.

Certificiranje

39. člen

(1) Certificiranje za namene tega zakona je prostovoljni postopek ugotavljanja, ali so dejanja obdelave osebnih podatkov s strani upravljavcev in obdelovalcev skladna z merili iz določenega mehanizma certificiranja. O ugotovitvi takšne skladnosti se upravljavcu ali obdelovalcu izda certifikat.

(2) Merila posameznega certifikacijskega mehanizma iz prvega odstavka odobri Informacijski pooblaščenec z odločbo v skladu s petim odstavkom člena 42 Splošne uredbe ali Odbor v skladu s petim odstavkom člena 42 Splošne uredbe. Zoper odločbo iz prejšnjega stavka pritožba ni dopustna, je pa dopusten upravni spor.

(3) Certifikat se lahko uporablja za izkazovanje, da so dejanja obdelave osebnih podatkov s strani upravljavca ali obdelovalca skladni s Splošno uredbo, pri čemer pa posedovanje certifikata ne posega v odgovornosti upravljavca ali obdelovalca za skladnost njunih delovanj obdelave osebnih podatkov s Splošno uredbo in ne posega v naloge in pristojnosti Informacijskega pooblaščenca za ugotavljanje te skladnosti.

(4) Certifikat se izda upravljavcu ali obdelovalcu za obdobje največ treh let in se pod enakimi pogoji lahko tudi podaljša, če so zahtevani pogoji certifikacijskega mehanizma še naprej izpolnjeni.

(5) Upravljavec ali obdelovalec, ki svoje obdelave osebnih podatkov predloži v mehanizem certifikacije, mora telesu, ki izvaja certifikacijo zagotoviti dostop do vseh informacij oziroma dostope do svojih dejavnosti obdelave, ki so potrebne za izvedbo postopka certifikacije.

(6) Informacijski pooblaščenec lahko z odločbo razveljavi certifikat, če ugotovi, da zahteve v zvezi z njim niso ali niso več izpolnjene. Zoper odločbo iz prejšnjega stavka pritožba ni dopustna, je pa dopusten upravni spor.

(7) Informacijski pooblaščenec pripravlja in upravlja seznam pravnomočnih certifikacijskih mehanizmov, ki jih je odobril. Informacijski pooblaščenec ta seznam sproti objavlja na svoji spletni strani.

Postopek pooblašcanja teles za certificiranje

40. člen

(1) Certificiranje izvajajo telesa, ki jih na podlagi njihove vloge za to pooblasti nacionalni akreditacijski organ (Javni zavod Slovenska akreditacija), v skladu z določbami točke b prvega odstavka člena 43 Splošne uredbe in zakonom, ki ureja akreditacijo. Dodatne zahteve v skladu s točko b prvega odstavka in tretjim odstavkom člena 43 Splošne uredbe določi Informacijski pooblaščenec.

(2) Pred izdajo pooblastila zunanjemu certifikacijskemu telesu nacionalni akreditacijski organ v skladu s prvim odstavkom člena 43 Splošne uredbe o vlogi telesa obvesti Informacijskega pooblaščenca, ki preveri izpolnjevanje dodatnih zahtev v skladu s točko b prvega odstavka in tretjim odstavkom člena 43 Splošne uredbe in o tem izda odločbo. Zoper odločbo iz prejšnjega stavka pritožba ni dopustna, je pa dopusten upravni spor.

(3) Nacionalni akreditacijski organ na lastno pobudo ali na predlog Informacijskega pooblaščenca prekliče pooblastilo za certificiranje zunanjemu certifikacijskemu telesu, če je ugotovljeno, da pogoji za pooblastilo niso ali niso več izpolnjeni, ali, da so bili ukrepi, ki jih je v postopku certifikacije izvedlo pooblaščeneno certifikacijsko telo, v neskladju s Splošno uredbo.

VII. DEL

NADZORNI ORGAN ZA VARSTVO OSEBNIH PODATKOV REPUBLIKE SLOVENIJE

1. poglavje

Položaj in temeljne pristojnosti in naloge nadzornega organa za varstvo osebnih podatkov Republike Slovenije

Nadzorni organ za varstvo osebnih podatkov Republike Slovenije

41. člen

- (1) Nadzorni organ za varstvo osebnih podatkov Republike Slovenije je Informacijski pooblaščenec, kot ga določa zakon, ki ureja informacijskega pooblaščenca.
- (2) Informacijski pooblaščenec je samostojni in neodvisni državni organ.
- (3) Pri Informacijskem pooblaščenču delujejo državne nadzornice oziroma državni nadzorniki za varstvo osebnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: nadzornik), ki opravljajo pristojnosti inšpekcijskega nadzora glede varstva osebnih podatkov pi določbah Splošne uredbe in tega zakona.

Temeljne pristojnosti Informacijskega pooblaščenca

42. člen

- (1) Informacijski pooblaščenec samostojno in neodvisno izvaja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in drugih zakonov, obvezujočih mednarodnih pogodb ali zakonom enakovrednih pravnih aktov ali odločitev Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporabljajo neposredno, ki urejajo varstvo ali obdelavo ali prenos osebnih podatkov oziroma prenos osebnih podatkov iz Republike Slovenije, ter opravljanje drugih nalog, ki jih določajo ti predpisi.
- (2) Informacijski pooblaščenec pri inšpekcijskem nadzoru iz prejšnjega odstavka izvaja tudi nadzor glede uporabe podzakonskih predpisov, ki so izdani na podlagi predpisov iz prejšnjega odstavka.

(3) Informacijski pooblaščenec je pristojen za izvajanje inšpekcijskih nadzorov nad vsemi obdelavami osebnih podatkov v Republiki Sloveniji, razen glede obdelav, za katere je po določbah Splošne uredbe pristojen nadzorni organ druge države članice Evropske unije.

(4) Informacijski pooblaščenec je prekrškovni organ, pristojen za izvajanje nadzora glede izvajanja določb tega zakona ter kot prekrškovni organ tudi glede izvajanja določb Splošne uredbe glede kršitev in povezanih kazni iz člena 83 Splošne uredbe.

Izjeme glede pristojnosti Informacijskega pooblaščenca

43. člen

(1) Ne glede na določbe drugega odstavka prejšnjega člena Informacijski pooblaščenec ni pristojen za inšpekcijski nadzor glede:

1. obdelav osebnih podatkov, izvršenih v okviru izvajanja neodvisnega sodniškega odločanja, kot to opredeljuje zakon, ki ureja sodniško službo,
2. obdelav osebnih podatkov, izvršenih v okviru opravljanja samostojne državnotožilske funkcije odločanja ali delovanja, kot to opredeljuje zakon, ki ureja državno tožilstvo,
3. obdelav osebnih podatkov, izvršenih v okviru odločanja Ustavnega sodišča Republike Slovenije, kot jih opredeljujejo zakon, ki ureja ustavno sodišče ali drugi zakoni,
4. obdelav osebnih podatkov, izvršenih v okviru delovanja Varuha človekovih pravic, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja varuha človekovih pravic ali drug zakon, ki ureja pristojnosti ali naloge varuha človekovih pravic,
5. tistih obdelav osebnih podatkov na področju obveščevalno-varnostne dejavnosti ali predkazenskega postopka, iz katerih bi bilo lahko razvidno, da v postopku delujejo ali sodelujejo tajni delavci oziroma sodelavci po določbah zakona, ki ureja kazenski postopek, zakona, ki ureja obrambo ali zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo oziroma bi bila lahko razkrita identiteta teh posameznikov.

(2) Informacijski pooblaščenec je v skladu s prejšnjim členom tega zakona pristojen za opravljanje inšpekcijskega nadzora zvezi z zadevami sodne uprave, državnotožilske uprave, uprave Ustavnega sodišča Republike Slovenije, glede tistih nalog Varuha človekovih pravic, ki se nanašajo na obdelave osebnih podatkov s področja zagovornštva otrok ter glede izvajanja ukrepov zavarovanja vseh osebnih podatkov državnih organov iz prejšnjega odstavka tega člena.

VARIANTA k drugemu odstavku:

Pristojnosti nadzora Informacijskega pooblaščenca je verjetno treba razširiti, vsaj na področje sledljivosti prenosov osebnih podatkov po 21. členu osnutka zakona.

Naloge Informacijskega pooblaščenca glede posvetovanj o uvedbah obdelav osebnih podatkov

44. člen

(1) Informacijski pooblaščenec daje predhodna mnenja ministrstvu, državnemu zboru, organom samoupravnih lokalnih skupnosti, drugim državnim organom ter nosilcem javnih pooblastil o usklajenosti določb predlogov zakonov, podzakonskih aktov ter drugih predpisov s tem zakonom, Splošno uredbo in drugimi zakoni ter predpisi, ki urejajo osebne podatke.

(2) Organi in nosilci javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka so se dolžni pravočasno, v skladu z določbami o rokih iz drugega odstavka člena 36 Splošne uredbe, predhodno posvetovati z Informacijskim pooblaščencom po določbah prejšnjega odstavka, kadar s predlogom predpisa pripravljajo vzpostavitev nove zbirke, njene spremembe ali določajo prenos osebnih podatkov iz obstoječe zbirke.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko Informacijski pooblaščenec v konkretnih primerih dogovori z organi in nosilci javnih pooblastil za krajše roke posvetovanja.

(4) Mnenje Informacijskega pooblaščenca mora biti del javno dostopnega gradiva predloga predpisa iz prvega odstavka tega člena, skupaj z odzivom organa ali nosilca javnega pooblastila.

(5) Informacijski pooblaščenec lahko samostojno odloči, da posreduje tudi naknadno mnenje pristojnemu organu ali nosilcu javnega pooblastila, če oceni, da je bilo njegovo mnenje neutemeljeno neupoštevano.

(6) Drugi upravljavci so se dolžni predhodno posvetovati z Informacijskim pooblaščencom, s smiselno uporabo določb prvega do četrtega odstavka tega člena, kadar je iz ocene učinka na varstvo osebnih podatkov iz 22. člena tega zakona razvidno, da bi obdelava osebnih podatkov povzročila veliko tveganje za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, če upravljavec ne bi sprejel ukrepov za ublažitev tveganja.

Sodelovanje z drugimi organi

45. člen

Informacijski pooblaščenec pri svojem delu sodeluje z državnimi organi, Odborom, drugimi pristojnimi organi Evropske unije za varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov ter podobnimi organi Sveta Evrope, drugimi mednarodnimi organizacijami, tujimi nadzornimi organi za varstvo osebnih podatkov, zavodi, združenji, nevladnimi organizacijami s področja varstva osebnih podatkov ali zasebnosti ter drugimi organizacijami in organi glede vseh vprašanj, ki so pomembna za varstvo osebnih podatkov.

2. poglavje

Inšpekcijski nadzor in javnost delovanja

Uporaba zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor

46. člen

Za opravljanje inšpekcijskega nadzora po določbah tega zakona in po določbah Splošne uredbe se uporabljajo določbe Splošne uredbe ter določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor in določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, kolikor ta zakon ne določa drugače.

Obseg inšpekcijskega nadzora

47. člen

V okviru inšpekcijskega nadzora Informacijski pooblaščenec:

1. nadzoruje zakonitost obdelave osebnih podatkov v skladu z določbami tega zakona in določbami Splošne uredbe;
2. nadzoruje ustreznost predpisanih postopkov in ukrepov za zavarovanje osebnih podatkov ter njihovo izvajanje;
3. nadzoruje izvajanje določb tega zakona in Splošne uredbe glede iznosa osebnih podatkov v tretjo državo in o njihovem posredovanju tujim uporabnikom osebnih podatkov.

Neposredno opravljanje inšpekcijskega nadzora

48. člen

(1) Inšpekcijski nadzor neposredno opravljajo nadzorniki v mejah pristojnosti Informacijskega pooblaščenca.

(2) Nadzornik izkazuje pooblastilo za opravljanje nalog inšpekcijskega nadzora s službeno izkaznico, ki vsebuje fotografijo nadzornika, njegovo osebno ime, strokovni ali znanstveni naslov ter ostale potrebne podatke. Obliko in vsebino službene izkaznice podrobneje predpiše Informacijski pooblaščenec.

Pristojnosti nadzornika

49. člen

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora je nadzornik upravičen, poleg pooblastil iz Splošne uredbe:

1. pregledovati dokumentacijo, ki se nanaša na obdelavo osebnih podatkov, ne glede na njeno zaupnost ali tajnost, ter iznos osebnih podatkov v tretjo državo in posredovanje tujim uporabnikom osebnih podatkov;
2. pregledovati vsebino zbirk ne glede na njihovo zaupnost ali tajnost;
3. pregledovati dokumentacijo in akte, ki urejajo zavarovanje osebnih podatkov;
4. pregledovati prostore, v katerih se obdelujejo osebni podatki, računalniško in drugo opremo ter tehnično dokumentacijo;
5. preverjati ukrepe in postopke za zavarovanje osebnih podatkov ter njihovo izvajanje;
6. izvajati druge pristojnosti, določene z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor, ter zakonom, ki ureja splošni upravni postopek;
7. opravljati druge zadeve, določene z zakonom.

Inšpekcijski ukrepi

50. člen

(1) Nadzornik, ki pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ugotovi kršitev tega zakona ali drugega zakona ali predpisa, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ima pravico, poleg uporab pooblastil iz Splošne uredbe, takoj:

1. odrediti, da se nepravilnosti ali pomanjkljivosti, ki jih ugotovi, odpravijo na način in v roku, ki ga sam določi;
2. odrediti prepoved obdelave osebnih podatkov osebam javnega ali zasebnega sektorja, ki niso zagotovile ali ne izvajajo ukrepov in postopkov za zavarovanje osebnih podatkov;
3. odrediti prepoved obdelave osebnih podatkov ter anonimiziranje, blokiranje, brisanje ali uničenje osebnih podatkov, kadar ugotovi, da se osebni podatki obdelujejo v nasprotju z določbami zakona;
4. odrediti prepoved iznosa osebnih podatkov v tretjo državo ali njihovega posredovanja tujim uporabnikom osebnih podatkov, če se iznašajo ali posredujejo v nasprotju z določbami Splošne uredbe, zakona ali obvezujoče mednarodne pogodbe;
5. odrediti druge ukrepe, določene z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor, ter zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Ukrepov iz prejšnjega odstavka ni mogoče odrediti zoper osebo, ki v elektronskem komunikacijskem omrežju opravlja storitve prenosa podatkov, vključno z začasnim shranjevanjem podatkov in drugimi delovanji v zvezi s podatki, ki so pretežno ali v celoti v funkciji opravljanja ali olajšanja prenosa podatkov po omrežjih, če ta oseba sama nima interesa, povezanega z vsebino teh podatkov, in ne gre za osebo, ki lahko sama ali skupaj z omejenim krogom z njo povezanih oseb učinkovito nadzoruje dostop do teh podatkov.

(3) Če nadzornik pri inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da obstaja sum storitve kaznivega dejanja ali prekrška poda kazensko ovadbo oziroma izvede postopke v skladu zakonom, ki ureja prekrške.

Sodno varstvo

51. člen

Zoper odločbo ali sklep nadzornika iz prvega ali drugega odstavka 50. člena tega zakona ni dovoljena pritožba, dovoljen pa je upravni spor.

Obveščanje prijavitelja

52. člen

Nadzornik je dolžan prijavitelja kršitve varstva osebnih podatkov obvestiti o vseh pomembnejših ugotovitvah in dejanjih v postopku inšpekcijskega nadzora.

Varovanje tajnosti

53. člen

(1) Nadzornik je dolžan varovati tajnost osebnih podatkov, s katerimi se seznanijo pri opravljanju inšpekcijskega nadzora, tudi po prenehanju opravljanja službe nadzornika.

(2) Dolžnost iz prejšnjega odstavka velja tudi za vse javne uslužbence pri Informacijskem pooblaščenca.

Javnost dela in dodatna svetovanja

54. člen

(1) Informacijski pooblaščenec lahko:

1. izdaja notranje glasilo ter strokovno literaturo;
2. na spletni strani ali na drug primeren način pravočasno objavlja mnenja iz 44. člena tega zakona;
3. na spletni strani oziroma na drug primeren način objavlja odločbe in sklepe ustavnega sodišča o zahtevah ocene ustavnosti, ki jih je vložil Informacijski pooblaščenec ter odločitve Ustavnega sodišča Republike Slovenije o njih;
4. na spletni strani oziroma na drug primeren način objavlja odločbe in sklepe sodišč s splošno pristojnostjo in upravnega sodišča, ki se nanašajo na varstvo osebnih podatkov, tako da iz njih ni možno razbrati osebnih podatkov strank, oškodovancev, prič ali izvedencev;
5. daje mnenja o skladnosti kodeksov poklicne etike, splošnih pogojev poslovanja oziroma njihovih predlogov s predpisi s področja varstva osebnih podatkov;
6. daje neobvezna mnenja, pojasnila in stališča o vprašanih s področja varstva osebnih podatkov in jih objavlja na spletni strani ali na drug primeren način;

7. pripravlja in daje neobvezna navodila in priporočila glede varstva osebnih podatkov na posameznem področju;
8. daje izjave za javnost o opravljenih inšpekcijskih nadzorih v posamičnih zadevah;
9. izvaja konference za medije v zvezi z delom Informacijskega pooblaščenca ter prepise izjav ali posnetke izjav s konferenc za medije objavi na spletni strani;
10. na spletni strani objavlja druga pomembna obvestila.

(2) Informacijski pooblaščenec lahko za opravljanje pristojnosti iz 5., 6., in 7. točke prejšnjega odstavka pozove k sodelovanju tudi predstavnike društev in drugih nevladnih organizacij s področja varstva osebnih podatkov, zasebnosti ter potrošnikov.

3. poglavje

Zunanji nadzor delovanja Informacijskega pooblaščenca in sodelovanje

Letno poročilo Informacijskega pooblaščenca

55. člen

Informacijski pooblaščenec v svojem letnem poročilu poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o stanju na področju varstva osebnih podatkov ter povezanih ugotovitvah, predlogih in priporočilih.

Pristojnosti Varuha človekovih pravic

56. člen

(1) Varuhinja oziroma Varuh človekovih pravic opravlja svoje naloge na področju varstva osebnih podatkov v razmerju do državnih organov, organov samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil v skladu z zakonom, ki ureja varuha človekovih pravic.

(2) Varstvo osebnih podatkov je posebno delovno področje varuha, za katerega je zadolžen eden od namestnikov varuha.

Letno poročilo Varuha človekovih pravic

57. člen

Varuh človekovih pravic v svojem letnem poročilu poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o ugotovitvah, predlogih in priporočilih ter o oceni stanja na področju varstva osebnih podatkov, kar mora biti poseben del letnega poročila ali vsebinsko ali pa povzetek bistvenih ugotovitev ali priporočil.

Pristojnosti Državnega zbora Republike Slovenije

58. člen

(1) Stanje na področju varstva osebnih podatkov in izvrševanje določb tega zakona, v skladu s 55. členom tega zakona, spremlja pristojno delovno telo državnega zbora.

(2) Pristojno delovno telo Državnega zbora Republike Slovenije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb lahko sodeluje z Informacijskim pooblaščencom, na lasten predlog ali na pobudo Informacijskega pooblaščenca, kadar je potrebna zaupna izmenjava informacij o ugotovitvah nadzornih postopkov ali glede sprememb zakonov ali drugih predpisov.

VARIANTA k drugemu odstavku:

Drugi odstavek se črta, ker je morda primernejša samoregulacija Državnega zbora (Poslovník).

VIII. DEL

OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV ZA NAMENE PREPREČEVANJA, PREISKOVANJA, ODKRIVANJA ALI PREGONA ZARADI KAZNIVIH DEJANJ ALI PREKRŠKOV, IZVRŠEVANJA NALOG IN POOBLASTIL POLICIJE, VARNOSTI DRŽAVE, OBRAMBE DRŽAVE TER IZVRŠEVANJA KAZENSKIH SANKCIJ

1. poglavje

Splošne določbe

Področje uporabe tega dela zakona

59. člen

(1) Določbe tega dela zakona veljajo za primere, ko osebne podatke obdelujejo pristojni državni organi ali organi samoupravnih lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali prekrškov, izvrševanja nalog in pooblastil policije, varnosti države, obrambe države ter izvrševanja kazenskih sankcij, v skladu z določbami Direktive.

(2) Če ta del zakona ne določa drugače, veljajo za konkretne vrste osebnih podatkov, konkretne zbirke, obdelave osebnih podatkov ter njihove prenose določbe zakonov, ki urejajo naloge in pooblastila policije, kazenski postopek, državno tožilstvo, sodišča, sodniško službo, obrambo, obveščevalno-varnostno dejavnost ter izvrševanje kazenskih sankcij.

VARIANTA k drugemu odstavku:

V drugem odstavku se črta beseda »del« in se tako uvodni del besedila glasi: »Če ta zakon«.

Temeljna načela obdelave podatkov

60. člen

Osebni podatki:

1. se morajo obdelovati v skladu z načeli iz 1. dela tega zakona;

2. morajo biti točni in po potrebi posodobljeni; pri tem je treba sprejeti vse primerne ukrepe, da se osebni podatki, ki glede na namene njihove obdelave niso točni, takoj izbrišejo ali popravijo ali ustrezno označijo;

3. se smejo hraniti v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, le toliko časa, kot je potrebno za namene, za katere se obdelujejo;

4. se morajo obdelovati na način, ki zagotavlja ustrezno zavarovanje osebnih podatkov, vključno z ustreznimi tehničnimi in organizacijskimi ukrepi za zagotavljanje zaščite pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo, nenamerno izgubo, nedovoljenim uničenjem ali nedovoljenim poškodovanjem osebnih podatkov.

Razvrščanje osebnih podatkov po vrstah ter kakovost osebnih podatkov

61. člen

(1) Če je to možno in v skladu z zakonom, je treba pri obdelavi osebnih podatkov razlikovati zlasti naslednje vrste osebnih podatkov:

1. osebe, ki so na podlagi določenih dejstev konkretno osumljene storitve kaznivega dejanja;
2. osebe, zoper katere na podlagi določenih dejstev obstaja utemeljen sum, da bodo v bližnji prihodnosti storile kaznivo dejanje;
3. obsojeni storilci kaznivih dejanj;
4. žrtve kaznivega dejanja ali osebe, pri katerih določena dejstva upravičujejo domnevo, da so žrtve kaznivega dejanja,
5. druge osebe, povezane s kaznivim dejanjem, zlasti osebe, ki pridejo v poštev kot priče, osebe, ki lahko podajo informacije o kaznivem dejanju, ali osebe, ki so v stiku ali povezane z osebami iz 1. in 2. točke;
6. osebe, ki so na podlagi določenih dejstev konkretno osumljene storitve prekrška;
7. osebe, zoper katere na podlagi določenih dejstev obstaja sum, da bodo v bližnji prihodnosti storile prekršek;
8. kaznovani ali obsojeni storilci prekrškov;

9. druge osebe, povezane s prekrškom, zlasti oškodovanci prekrška, osebe, ki pridejo v poštev kot priče, osebe, ki lahko podajo informacije o prekršku, ali osebe, ki so v stiku ali povezane z osebami iz 6. in 7. točke; in

10. osebe, ki prestajajo nadomestni zapor za storjeni prekršek.

(2) Če je to možno, je treba razlikovati podatke, ki temeljijo na dejstvih, od tistih, ki temeljijo na osebni oceni. Osebne podatke, ki temeljijo na osebni oceni, je treba ustrezno označiti ter, če je to možno in dopustno, utemeljiti na način, ki omogoča naknadno preverjanje te ocene.

(3) Osebni podatki, ki so netočni, nepopolni, ki niso posodobljeni ali jih je treba izbrisati, se ne smejo ne prenašati ne pripraviti za avtomatiziran priklic iz zbirk. Organi in nosilci javnih pooblastil morajo v ta namen pred prenosom po možnosti ustrezno preveriti kakovost podatkov. Osebne podatke, ki so že na voljo za avtomatiziran priklic, je treba neprestano ohranjati točne in posodobljene.

(4) Pri vsakem prenosu osebnih podatkov jim je treba po možnosti priložiti informacije, na podlagi katerih lahko prejemnik oceni oceno aktualnost, pravilnost, popolnost in zanesljivost osebnih podatkov.

(5) Če prejemnik, Informacijski pooblaščenec ali pooblaščen osebna na podlagi sporočila posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ugotovi, da so bili posredovani osebni podatki, ki ne ustrezajo zahtevam iz tretjega odstavka tega člena, mora pošiljatelj to nemudoma sporočiti prejemniku. Ta mora nemudoma izvesti izbris nezakonito posredovanih podatkov, popravek netočnih podatkov, dopolnitev nepopolnih podatkov ali omejitev obdelave.

(6) Če imata pošiljatelj ali prejemnik verjeten razlog za domnevo, da so posredovani osebni podatki netočni ali niso bili posodobljeni, da bi jih bilo treba izbrisati ali omejiti njihovo obdelavo, je treba nemudoma izvesti medsebojno obveščanje. Pošiljatelj mora nemudoma sprejeti ustrezne ukrepe popravka ali izbriša če so dejstva o neustreznih osebnih podatkih potrjena, prejemnik je na to odločitev vezan, je pa dolžan označiti morebitno nestrinjanje v svoji zbirki.

Zakonitost obdelave osebnih podatkov

62. člen

Obdelava osebnih podatkov po tem delu zakona je zakonita le če je določena z zakonom ali pravnim aktom ali odločitvijo Evropske unije, ki sta enakovredna zakonu in se v Republiki Sloveniji uporabljata neposredno, če je potrebna zaradi varstva življenjskih interesov

posameznika ter je potrebna in sorazmerna za izpolnitev določenih nalog, ki jih pristojni organ izvaja v skladu z nameni iz 59. člena tega zakona.

Posebne določbe o obdelavi osebnih podatkov za druge namene in prenos osebnih podatkov

63. člen

(1) Obdelava osebnih podatkov po določbah tega glavnega dela s strani istega ali drugega upravljavca in za drug namen obdelave od tistega, za katerega so bili podatki pridobljeni, je dovoljena le, če je ta drug namen spada na področje iz 59. člena ter izpolnjuje pogoje iz 61. in 62. člena tega zakona.

(2) Prenos osebnih podatkov, obdelanih skladno z določbami tega glavnega dela, za namen, ki ni naveden v 59. členu tega zakona, je dovoljen le, če je to izrecno določeno v zakonu, obvezujoči mednarodni pogodbi ali v pravnem aktu ali odločitvi Evropske unije, ki sta enakovredna zakonu in se v Republiki Sloveniji uporabljata neposredno ter je prejemnik po svojih predpisih pooblaščen za obdelavo teh osebnih podatkov za ta drug namen.

(3) Če za obdelavo osebnih podatkov veljajo posebni pogoji, mora pristojni pošiljatelj prejemnika osebnih podatkov obvestiti o teh pogojih in o tem, da jih je treba upoštevati. Pri prenosu podatkov prejemnikom v druge države članice Evropske unije ali v ustanove in druge organe, vzpostavljene skladno s 4. in 5. poglavjem V. naslova Pogodbe o delovanju Evropske unije, se ne smejo uveljavljati pogoji, ki za ustrezni prenos podatkov ne veljajo tudi v Republiki Sloveniji.

Avtomatizirano odločanje v posameznem primeru

64. člen

(1) Odločitve, ki temeljijo izključno na avtomatizirani obdelavi, vključno z oblikovanjem profilov, ki imajo negativne pravne posledice za posameznika, na katerega se podatki nanašajo, oziroma lahko v večji meri vplivajo nanj, so dovoljene le, če so izrecno določene z zakonom, obvezujočo mednarodno pogodbo ali pravnim aktom ali odločitvijo Evropske unije, ki sta enakovredna zakonu in se v Republiki Sloveniji uporabljata neposredno.

(2) Odločitve iz prvega odstavka lahko v skladu z 59. členom tega zakona izjemoma temeljijo na posebnih vrstah osebnih podatkov samo, če so bili sprejeti posebni ustrezni ukrepi za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter upravičenih interesov posameznika, na katerega

se nanašajo osebni podatki. Odločitve po prejšnjem stavku, ki bi lahko vodile do diskriminacije posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali njemu bližnjih oseb, so prepovedane.

2. poglavje

Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki

Splošna pravila

65. člen

(1) Upravljavec mora posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, posredovati informacije in sporočila, v skladu s 66. do 68. členom tega zakona, ki se nanašajo na obdelavo osebnih podatkov, podajati v čim bolj točni, razumljivi in lahko dostopni obliki ter v jasnem in preprostem jeziku, če to posameznik zahteva. Informacije in sporočila se posredujejo v posamezniku ustrezni obliki.

(2) Upravljavec mora posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, olajšati uveljavljanje njegovih pravic iz 66. do 68. člena tega zakona.

(3) Upravljavec mora posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v roku treh delovnih dni po prejemu zahtevka, pisno obvestiti o poteku obravnave zahtevka.

(4) Upravljavec mora posamezniku, na katerega se nanašajo podatki, informacije o ukrepih, ki so bili na podlagi zahtevka sprejeti v skladu z 69. in 70. členom tega zakona, zagotoviti čimprej, najpozneje pa v enem mesecu od vložitve zahtevka. Ta rok se lahko podaljša za dva meseca, če je to potrebno zaradi zapletenosti zahtevka ali števila zahtevkov. Upravljavec mora posameznika, na katerega se nanašajo podatki, v enem mesecu od vložitve zahtevka obvestiti o podaljšanju roka in ob tem navesti razloge za zamudo. Če posameznik, na katerega se podatki nanašajo, zahtevo predloži elektronsko, mora biti po možnosti obveščen po isti elektronski poti, če ne navede drugega kontaktnega naslova.

(5) Če upravljavec ne odgovori na zahtevo posameznika, na katerega se podatki nanašajo ali ne ukrepa drugače in o tem obvesti posameznika, mora posameznika, na katerega se podatki nanašajo, brez zavlačevanja, najpozneje pa v enem mesecu od vložitve zahtevka obvestiti o razlogih za to ter o možnosti vložitve pritožbe pri Informacijskem pooblaščenču, navesti njegove kontaktne podatke ter navesti možnosti za uveljavljanju pravice do pravnega sredstva.

(6) Informacije iz 66. člena ter vsa sporočila in ukrepi v skladu s 67. in 68. členom tega zakona se zagotovijo brezplačno. Pri očitno neutemeljenih ali pretiranih zahtevah posameznika, na

katerega se podatki nanašajo, zlasti če se zahteve pogosto ponavljajo, lahko upravljavec s posebno obrazložitvijo odkloni ukrepanje na podlagi zahtevka. Obrazložitev iz prejšnjega stavka mora vsebovati vsaj povzetek razlogov glede očitno neutemeljenosti ali pretirano narave zahtevka.

(7) Upravljavec lahko zaradi potrditve identitete osebe, ki je v skladu s 67. ali 68. členom tega zakona vložila zahtevek, zahteva dodatne potrebne informacije.

(8) V primerih iz četrtega odstavka 66. člena, tretjega odstavka 67. člena in četrtega odstavka 68. člena tega zakona ima posameznik, na katerega se podatki nanašajo, pravico, da zahteva preverjanje zakonitosti zadevne omejitve njegovih pravic s strani Informacijskega pooblaščenca. Upravljavec mora posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, poučiti o tej pravici.

(9) Če se uveljavlja pravica, navedena v osmem odstavku, mora Informacijski pooblaščenec posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, ne glede na določbe 52. člena tega zakona, obvestiti vsaj o tem, da so bila izvedena vsa potrebna preverjanja ali da je preverjanje izvedel Informacijski pooblaščenec. Poleg tega mora Informacijski pooblaščenec posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, obvestiti o njegovi pravici do uporabe sodnega varstva po 51. členu tega zakona.

Informacije o posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki

66. člen

(1) Upravljavec mora posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, zagotoviti najmanj naslednje informacije:

1. imena in kontaktne podatke upravljavca;
2. po potrebi kontaktne podatke pooblaščene osebe;
3. namene, v katere bodo osebni podatki obdelani;
4. obstoj pravice do vložitve prijave pri Informacijskem pooblaščenču in njegove kontaktne podatke;
5. obstoj pravice dostopa do podatkov in do tega, da upravljavec popravi ali izbriše podatke ali omeji obdelavo podatkov posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo.

(2) Poleg informacij, navedenih v prvem odstavku, mora upravljavec posamezniku, na katerega se nanašajo podatki, v posebnih primerih zagotoviti naslednje dodatne informacije, da s tem omogoči izvajanje pravic posameznika, na katerega se nanašajo podatki:

1. pravno podlago obdelave;

2. rok hrambe osebnih podatkov ali, če to izjemoma ni možno, merila za določitev tega roka v skladu z drugim odstavkom 20. člena tega zakona;

3. po potrebi navesti kategorije prejemnikov osebnih podatkov, tudi prejemnikov v tretjih državah in mednarodnih organizacijah;

4. po potrebi druge informacije, zlasti če so bili osebni podatki pridobljeni brez vednosti posameznika, na katerega se nanašajo.

(3) V primeru, če so bili osebni podatki pridobljeni neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo, je treba posamezniku, na katerega se podatki nanašajo, ob poizvedbi predložiti informacije v skladu z določbami prvega in drugega odstavka tega člena. Informacije iz prvega in drugega odstavka se ne podajo, če so bili osebni podatki pridobljeni s prenosom podatkov iz drugih področij nalog istega upravljavca ali iz uporabe zbirk drugega upravljavca in je obdelava podatkov zakonsko določena.

(4) Obveščanje posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, se lahko v skladu s prejšnjim odstavkom opusti, če in dokler je to v posameznem primeru očitno sorazmerno ali posebej določeno v drugem zakonu:

1. da se onemogoči oviranje preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali prekrškov, izvrševanja nalog in pooblastil policije, izvrševanja kazenskih sankcij, vključno s pridobivanjem ali prenosi osebnih podatkov za še nedokončane uradne postopke po tej točki;

2. zaradi zagotavljanja, da niso ovirani drugi uradni postopki, povezani s 1. točko;

3. zaradi varnosti države;

4. zaradi varstva obrambe;

5. zaradi varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin tretjih oseb.

Pravica posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do pridobitve teh podatkov

67. člen

(1) Vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico, da od upravljavca prejme potrdilo o tem, ali so v obdelavi osebni podatki, ki se nanašajo nanj; če se nanašajo nanj, ima pravico pridobiti naslednje informacije o:

1. namenih obdelave in njihovi pravni podlagi;
2. vrstah osebnih podatkov, ki se obdelujejo;
3. prejemnikih ali kategorijah prejemnikov, ki so jim bili podatki razkriti, zlasti če gre za prejemnike v tretjih državah ali mednarodnih organizacijah;
4. če je mogoče, predvideni roku hrambe osebnih podatkov ali, če to izjemoma ni možno, merilih za določitev tega roka v skladu z drugim odstavkom 20. člena tega zakona;
5. obstoju pravice, da upravljavec popravi ali izbriše podatke ali omeji obdelavo osebnih podatkov posameznika, na katerega se podatki nanašajo;
6. obstoju pravice do vložitve prijave pri Informacijskem pooblaščenču in njegovih kontaktnih podatkih;
7. sporočilih o osebnih podatkih, ki so predmet obdelave, in vseh razpoložljivih informacijah o viru osebnih podatkov.

(2) Za informacije iz prvega odstavka veljajo roki po določbah člena 12 Splošne uredbe. Omejitve pravice do pridobitve informacij so dovoljene le pod pogoji, navedenimi v četrtem odstavku 66. člena tega zakona.

(3) V primeru neizdaje informacij v skladu z drugim odstavkom mora upravljavec posameznika, na katerega se nanašajo podatki, nemudoma pisno obvestiti o zavrnitvi ali omejitvi informacij in razlogih, na katerih to temelji. Ta določba se ne uporablja, če je zagotovitev teh informacij v nasprotju z enim od namenov iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona. Upravljavec mora posameznika, na katerega se nanašajo podatki, obvestiti o možnosti vložitve pritožbe na organ za varstvo podatkov.

(4) Upravljavec mora dokumentirati razloge za odločitev o neizdaji informacij v skladu z drugim odstavkom. Ti podatki morajo biti dostopni Informacijskemu pooblaščenču in pooblaščeni osebi.

(5) V obsegu, v katerem ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, v drugem zakonu določeno zakonsko pravico do vpogleda v njegove osebne podatke, ki se obdelujejo, ima pravico pridobiti informacije v skladu z določbami drugega zakona, ki urejajo pravico do vpogleda.

Pravica do popravka ali izbrisa osebnih podatkov in do omejitve obdelave

68. člen

(1) Vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico, da od upravljavca zahteva takojšnji popravek svojih netočnih osebnih podatkov in dopolnitev nepopolnih ali neposodobljenih osebnih podatkov. Popravek ali dopolnitev se lahko po potrebi izvede z dodatno priloženo izjavo ali zaznamkom, če je naknadna sprememba nezdružljiva z namenom dokumentiranja glede na fazo določenega postopka. Upravljavec je dolžan dokazati točnost ali posodobljenost osebnih podatkov, če osebni podatki niso bili pridobljeni izključno na podlagi navedb posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

(2) Upravljavec mora osebne podatke nemudoma izbrisati na lastno pobudo ali na podlagi zahtevka posameznika, na katerega se podatki nanašajo, če:

1. osebni podatki niso več potrebni za namene, za katere so bili pridobljeni ali drugače obdelani;
2. so bili osebni podatki obdelani nezakonito ali
3. je izbris osebnih podatkov potreben zaradi izpolnitve druge obveznosti po zakonu ali po pravnomočni sodni odločbi.

(3) Namesto izbrisa osebnih podatkov lahko upravljavec njihovo obdelavo omeji, če:

1. posameznik, na katerega se podatki nanašajo, izpodbija točnost ali posodobljenost osebnih podatkov in pravilnosti ali nepravilnosti ni mogoče ugotoviti, vendar mora posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, obvestiti pred razveljavitvijo omejitve, ali
2. je treba osebne podatke še nadalje hraniti za dokazne namene v okviru izvajanja zakonsko določene naloge.

(4) Upravljavec mora posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, pisno obvestiti o zavrnitvi popravka ali izbrisa osebnih podatkov ali o omejitvi obdelave in o razlogih za zavrnitev. Upravljavec mora posameznika, na katerega se nanašajo podatki, obvestiti o možnosti vložitev prijave Informacijskemu pooblaščenču in o njegovih kontaktnih podatkih.

(5) Upravljavec mora popravek nepravilnih osebnih podatkov sporočiti pristojnemu organu, ki mu je prenesel te osebne podatke.

(6) V primerih popravka, izbrisa podatkov ali omejitve obdelave po prvem do tretjem odstavku mora upravljavec o tem obvestiti vse prejemnike osebnih podatkov. Prejemniki so zavezani osebne podatke, ki so v njihovi pristojnosti, nemudoma popraviti, izbrisati, ustrezno označiti ali omejiti njihovo obdelavo.

(7) Za druga vprašanja se smiselno uporablja člen 12 Splošne uredbe.

3. poglavje

Upravljavec in obdelovalec

Obveznosti upravjavca

69. člen

Upravljavec mora upoštevati obveznosti iz prvega in drugega odstavka člena 24 ter prvega in drugega odstavka člena 25 Splošne uredbe v zvezi s sporazumom o obdelavi in skupaj z določbami tega dela zakona.

Skupni upravljavci

70. člen

(1) Če dva ali več upravljavcev skupaj določijo namene in sredstva obdelave, ti upravljavci veljajo za skupne upravljavce. V dogovoru morajo določiti ali razločiti svoje naloge v skladu s tem zakonom, zlasti v zvezi z uveljavljanjem pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in s tem, kdo izpolnjuje katere od dolžnosti obveščanja po določbah 66. člena tega zakona.

(2) V dogovoru se mora navesti tudi kontaktno mesto ali kontaktna mesta za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki.

Pogodbena obdelava in nadzor nad obdelavo

71. člen

(1) Če se obdelava osebnih podatkov izvede po naročilu upravljavca, ta sme sodelovati samo s tistimi obdelovalci, ki imajo zadostna zagotovila o tem, da so ustrezni ukrepi zavarovanja osebnih podatkov izvedeni tako, da poteka obdelava v skladu z zahtevami iz tega zakona in zagotavlja varstvo pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.

(2) Kot del zagotovil iz prejšnjega odstavka mora obdelovalec v okviru pogodbe tudi zagotoviti sledljivost prenosov osebnih podatkov iz 21. člena tega zakona kot tudi, odvisno od tveganosti obdelave osebnih podatkov, dejansko osebno dosegljivost stalno vsak dan za urejanje vsebine ali dostopov do zbirk.

(3) Obdelovalci brez predhodnega posebnega pisnega dovoljenja upravljavca v obdelavo ne smejo vključiti drugih obdelovalcev, pri čemer mora upravljavec posebej presoditi ali vključitev dodatnega obdelovalca lahko vpliva na tveganost obdelave osebnih podatkov.

(4) Pogodbena obdelava pri obdelovalcu mora potekati na podlagi pogodbe ali drugega dogovora ali na podlagi izrecnega zakonskega pooblastila, ki obdelovalca zavezuje napram upravljavcu ter določa predmet, trajanje, vrsto in namen obdelave, vrsto osebnih podatkov, kategorije posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki ter pravice in obveznosti upravljavca. Pogodba ali dogovor mora zlasti določiti, da obdelovalec:

1. osebne podatke obdeluje samo po izkazanih navodilih upravljavca, kar vključuje tudi prenos osebnih podatkov tretji državi ali mednarodni organizaciji, če ni drugačne zakonske obveznosti, ki velja tudi za obdelovalca, vendar mora v takšnem primeru obdelovalec upravljavcu sporočiti obstoj teh pravnih podlag še pred začetkom izvajanja pogodbene obdelave, razen, če zakon ureja drugače zaradi bistvenega javnega interesa;

2. zagotovi, da so osebe, pooblaščenice za obdelavo osebnih podatkov, zavezane k varovanju tajnosti ali zaupnosti ali da za njih velja ustrezna zakonska dolžnost varovanja tajnosti;

3. izvede vse potrebne ukrepe zavarovanja osebnih podatkov;

4. upošteva pogoje za uporabo storitev drugega obdelovalca, kot so določene v tem členu;

5. glede na vrsto obdelave pri tej po možnosti podpira upravljavca s primernimi tehničnimi in organizacijskimi ukrepi, da izpolni svojo obveznost odgovorov na zahtevke po upoštevanju v tem delu zakona navedenih pravic posameznikov, na katere se nanašajo podatki;

6. ob upoštevanju vrste obdelave in razpoložljivih informacij upravljavcu pomaga pri izpolnjevanju obveznosti, navedenih v 22., 44. in 75. členu tega zakona;

7. po koncu zagotavljanja storitev pogodbene obdelave vse podatke po navodilu upravljavca vrne ali izbriše, če ne obstaja pravna obveznost glede hrambe osebnih podatkov;

8. upravljavcu zagotovi vse potrebne informacije, ki dokazujejo izpolnjevanje vseh njegovih obveznosti ter omogoči preverjanja, vključno s kontrolami, ki jih izvede upravljavec ali z njegove strani pooblaščen oseba ter sodeluje pri njihovi izvedbi;

9. vedno pravočasno obvesti upravljavca, če meni, da je določeno navodilo iz pogodbe ali dogovora ali na njuni podlagi v nasprotju z določbami tega zakona.

(4) Če obdelovalec uporablja tudi storitve drugega obdelovalca, da v imenu upravljavca izvede določena delovanja obdelave, se temu drugemu obdelovalcu s pogodbo ali dogovorom ali na podlagi izrecnega zakonskega pooblastila naložijo enake dolžnosti varstva osebnih podatkov, kot so navedene kot pravna obveznost za prvega obdelovalca. Če drugi obdelovalec ne izpolnjuje svojih obveznosti glede varstva osebnih podatkov, za izpolnjevanje obveznosti drugega obdelovalca v odnosu do upravljavca odgovarja prvi obdelovalec.

(5) Pogodba ali drug dogovor po določbah tretjega in četrtega odstavka tega člena mora biti sestavljena pisno ali v enakovredni elektronski obliki.

(6) Obdelovalec in vsaka oseba, podrejena upravljavcu ali obdelovalcu, ki ima dostop do osebnih podatkov, sme te podatke obdelovati izključno po navodilih upravljavca.

(7) Obdelovalec, ki bi določil namene in sredstva obdelave, ki kršijo ta del zakona, velja za upravljavca v zvezi s tako obdelavo in je odgovoren kot upravljavec.

Vodenje dnevnikov v zvezi z delovanji obdelav osebnih podatkov

72. člen

(1) Vsak postopek obdelave osebnih podatkov je treba v skladu z določbami 21. člena tega zakona ustrezno zabeležiti, da je mogoče preveriti zakonitost ali zanesljivost obdelave.

(2) Pri avtomatiziranih sistemih obdelave se vsi postopki obdelave zabeležijo v avtomatizirani obliki. Iz teh dnevniških podatkov morajo biti razvidni vsaj namen, obdelani podatki, datum in čas obdelave, identiteta osebe, ki je obdelala osebne podatke ter identiteta morebitnega prejemnika teh osebnih podatkov.

(3) Pri neavtomatiziranih sistemih obdelav je treba zabeležiti vsaj priklice in razkritja, vključno s prenosi, spremembami in izbrisi. Za te dnevniške podatke velja drugi stavek drugega odstavka.

(4) Dnevniki se smejo uporabiti izključno za preverjanje zakonitosti obdelave podatkov, za notranjo kontrolo, zagotavljanje integritete in varnosti osebnih podatkov, disciplinske postopke ter za potrebe sodnega odločanja.

(5) Upravljavec in obdelovalec morata dnevnik na zahtevo dati na razpolago Informacijskemu pooblaščenцу.

Posebni ukrepi za zavarovanje osebnih podatkov v tem delu zakona

73. člen

(1) Upravljavec in obdelovalec morata ob upoštevanju tehnološkega razvoja, stroškov izvajanja, vrste, obsega, okoliščin in namenov obdelave ter različnih stopenj verjetnosti pojava nevarnosti za pravne dobrine in svoboščine posameznikov ter ob upoštevanju različnih vrst osebnih podatkov iz 61. člena tega zakona sprejeti potrebne ukrepe zavarovanja osebnih podatkov, da se pri obdelavi osebnih podatkov zagotovi raven varstva, primerna tveganju, predvsem glede na obdelavo posebnih vrst osebnih podatkov v skladu s 17. in 18. členom tega zakona.

(2) Pri avtomatizirani obdelavi morata upravljavec in obdelovalec po oceni tveganj sprejeti ukrepe, katerih namen je:

1. onemogočiti dostop nepooblaščenih oseb do opreme, ki se uporablja za obdelavo podatkov (nadzor dostopa);

2. preprečiti nepooblaščen branje, prepisovanje, spreminjanje ali brisanje nosilcev podatkov (nadzor nosilcev podatkov);

3. preprečiti nepooblaščen vnašanje osebnih podatkov ter nepooblaščen pregledovanje, spreminjanje in brisanje shranjenih osebnih podatkov (nadzor shranjevanja);

4. nepooblaščenim osebam preprečiti uporabo sistemov za avtomatizirano obdelavo z opremo za prenos podatkov (nadzor uporabnikov);

5. zagotoviti, da imajo osebe, pooblaščene za uporabo sistema za avtomatizirano obdelavo, izključen dostop do podatkov, za katere velja njihovo pooblastilo za dostop (nadzor dostopa do podatkov);

6. zagotoviti, da je mogoče preveriti in ugotoviti, katerim upravljavcem so bili osebni podatki prenešeni ali bi jim bili lahko prenešeni oziroma jim je bil ali bi jim lahko bil omogočen dostop do njih z opremo za prenos podatkov (nadzor prenosa);

7. zagotoviti, da je mogoče naknadno preveriti in ugotoviti, kateri osebni podatki so bili vneseni v sisteme za avtomatizirano obdelavo ter kdaj in kdo je to storil (nadzor vnosa);

8. preprečiti, da bi med prenosom osebnih podatkov ter med premeščanjem nosilcev podatkov prišlo do nepooblaščenega branja, prepisovanja, spreminjanja ali izbrisa podatkov (nadzor premeščanja);

9. zagotoviti, da je mogoče nameščene sisteme v primeru prekinitve ponovno vzpostaviti (obnova);

10. zagotoviti, da so na voljo vse funkcije sistema, da so sporočene motnje delovanja (zanesljivost) in da se shranjeni osebni podatki ne morejo poškodovati zaradi napak sistema (celovitost podatkov).

Sporočanje kršitev varstva osebnih podatkov Informacijskemu pooblaščenču

74. člen

(1) Upravljavec mora kršitve varstva osebnih podatkov v skladu s členom 33 Splošne uredbe sporočiti Informacijskemu pooblaščenču.

(2) Če kršitev varstva osebnih podatkov vpliva na osebne podatke, ki jih je prenesel upravljavec iz druge države članice Evropske unije ali so bili preneseni njemu, je treba informacije iz tretjega odstavka člena 33 Splošne uredbe nemudoma sporočiti upravljavcu te države članice Evropske unije.

Obveščanje posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, o kršitvah varstva osebnih podatkov

75. člen

(1) Upravljavec mora kršitve varstva osebnih podatkov v skladu s členom 34 Splošne uredbe sporočiti posameznikom, na katere se osebni podatki nanašajo. Za obveščanje se uporablja četrti odstavek 65. člena tega zakona.

(2) Obveščanje iz prejšnjega odstavka se lahko pod pogoji iz četrtega odstavka 65. člena tega zakona začasno odloži, omeji ali izjemoma opusti.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko upravljavec zaradi spoštovanja pravne varnosti ali bistvenih človekovih pravic ali temeljnih svoboščin opravi tudi obveščanje preko medijev.

4. poglavje

Prenos osebnih podatkov tretjim državam ali mednarodnim organizacijam

Splošna načela za prenos osebnih podatkov

76. člen

(1) Pristojni organ sme osebne podatke, ki so že obdelani ali naj bi se obdelali po prenosu tretji državi oziroma mednarodni organizaciji, posredovati le, če so upoštewane določbe tega glavnega dela in:

1. je prenos potreben za namene iz 59. člena tega zakona;
2. se osebni podatki posredujejo upravljavcu v tretji državi ali mednarodni organizaciji, ki je pristojni organ za izpolnitev enega od namenov iz 59. člena tega zakona;
3. je pristojna država članica v primerih, ko se osebni podatki posredujejo iz druge države članice Evropske unije ali tej dajo na razpolago, prenos vnaprej odobrila;
4. je Evropska komisija v skladu s 77. členom tega zakona sprejela sklep o ustreznosti ali, če tak sklep ne obstaja, so bili predloženi oziroma obstajajo ustrezni ukrepi v smislu 78. člena tega zakona ali je, če ne obstaja sklep o ustreznosti v skladu s 77. členom tega zakona in niso predložena ustrezna zagotovila v smislu 78. členom tega zakona, možno v skladu z 79. členom tega zakona uporabiti izjeme za določene primere in
5. je zagotovljeno, da je nadaljnji prenos tretji državi ali drugi mednarodni organizaciji dovoljen le na podlagi predhodne odobritve pristojnega organa, ki je izvedel prvotni prenos podatkov, in ob primernem upoštevanju vseh tehtnih meril, vključno z naravo ali težo kaznivega dejanja ali prekrška, namenom prvotnega prenosa osebnih podatkov in stopnjo varstva osebnih podatkov v tretji državi ali mednarodni organizaciji, ki se ji posredujejo osebni podatki oziroma jih posreduje naprej.

(2) Prenos brez prehodne odobritve v skladu s 3. točko prejšnjega odstavka je dovoljen le, če je prenos potreben za odvrnitev neposredne in resne nevarnosti za javno varnost države članice ali tretje države ali zaradi enakovrednega pomembnega interesa države članice ter če predhodne

odobritve ni bilo mogoče pravočasno pridobiti. O tem je treba nemudoma obvestiti organ, pristojen za podelitev predhodne odobritve.

Prenos podatkov na podlagi sklepa o ustreznosti varstva osebnih podatkov

77. člen

(1) Prenos osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo je dovoljen, če je Evropska komisija v skladu s tretjim odstavkom člena 36 Direktive na podlagi izvedbenega akta odločila, da zadevna tretja država, njena regija oziroma eden ali več specifičnih sektorjev v tej tretji državi ali zadevna mednarodna organizacija nudi ustrezno stopnjo varstva osebnih podatkov. Za tak prenos podatkov ni potrebna posebna odobritev. Določbe prejšnjega stavka ne posegajo v obveznost pridobitve dovoljenja v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona.

(2) Sklep Evropske komisije, sprejet v skladu s petim odstavkom člena 36 Direktive o preklicu, spremembi ali odložitvi sklepa po tretjem odstavku člena 36 Direktive ne vpliva na prenose osebnih podatkov tretji državi, regiji oziroma enemu ali več specifičnim sektorjem v tretji državi oziroma mednarodni organizaciji v skladu z 78. in 79. členom tega zakona.

Prenos podatkov z uveljavljanjem ustreznih ukrepov varstva osebnih podatkov

78. člen

(1) Če ne obstaja sklep v skladu s prvim odstavkom 77. člena tega zakona, je prenos osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo dopusten, če:

1. so v ustreznem pravnem aktu, ki je pravno obvezujoč, določeni ustrezni ukrepi za varstvo osebnih podatkov ali
2. je upravljavec po oceni vseh okoliščin, ki so pri prenosu pomembne, ugotovil, da dejansko obstajajo ustrezni ukrepi za varstvo osebnih podatkov.

(2) Če v skladu z 2. točko prvega odstavka obstajajo ustrezni ukrepi za določene vrste prenosov, mora upravljavec o teh kategorijah obvestiti Informacijskega pooblaščenca, ki lahko odredi prepoved prenosa osebnih podatkov.

(3) Prenose v skladu z 2. točko prvega odstavka je treba dokumentirati, dokumentacijo, ki vključuje datum in čas prenosa, informacije o pristojnemu organu prejemniku, utemeljitev prenosa in prenešene osebne podatke, pa je treba na zahtevo dati na razpolago Informacijskemu pooblaščenču.

Izjeme

79. člen

(1) Če ne obstajata ne sklep o ustreznosti v skladu s 77. členom tega zakona in tudi ne primeren ukrep v skladu s 78. členom tega zakona, je prenos osebnih podatkov tretji državi ali mednarodni organizaciji dopusten le, če je prenos potreben:

1. za zaščito življenjsko pomembnih interesov posameznika;
2. če je to predvideno zaradi varovanja zakonitih interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki;
3. za odvrnitev neposredne in resne nevarnosti za javno varnost države članice Evropske unije ali tretje države;
4. v posameznem primeru za namene, navedene v 59. členu tega zakona, ali
5. v posameznem primeru za uveljavljanje, izvajanje ali obrambo pravnih zahtevkov v povezavi z nameni, navedenimi v 59. členu tega zakona.

(2) V primerih iz 4. in 5. točke prvega odstavka je prenos dovoljen le, če ni kršena nobena od nad javnim interesom prevladujočih temeljnih pravic in svoboščin posameznikov, na katere se osebni podatki nanašajo.

(3) Za prenose v skladu s prvim odstavkom veljajo določbe tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

IX. DEL

PODROČNE UREDITVE OBDELAV OSEBNIH PODATKOV

1. poglavje

Videonadzor

Splošne določbe o videonadzoru

80. člen

(1) Če z zakonom ni drugače določeno, se določbe tega poglavja uporablja za vse vrste videonadzora, in tudi v primerih, ko se z videonadzorom zgolj spremlja neposredno dogajanje pred kamerami.

(2) Odločitev o uvedbi videonadzora sprejme pristojni funkcionar, predstojnik, direktor ali drugi pristojni oziroma pooblaščen posameznik osebe javnega sektorja ali osebe zasebnega sektorja. V pisni odločitvi morajo biti obrazloženi razlogi za uvedbo videonadzora. Uvedba videonadzora se lahko določi tudi z zakonom ali s predpisom, sprejetim na njegovi podlagi.

(3) Oseba javnega ali zasebnega sektorja, ki izvaja videonadzor, mora o tem objaviti obvestilo. Obvestilo mora biti vidno in razločno objavljeno na način, ki omogoča posamezniku, da se seznanj z njegovim izvajanjem najkasneje, ko se nad njim začne izvajati videonadzor.

(4) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati naslednje informacije:

1. pisno ali nedvoumno grafično opisano dejstvo, da se videonadzor izvaja;
2. naziv osebe javnega ali zasebnega sektorja, ki ga izvaja;
3. telefonsko številko za pridobitev informacije, kje in koliko časa se shranjujejo posnetki iz videonadzornega sistema.

(5) Šteje se, da je z obvestilom iz tretjega odstavka tega člena posameznik obveščen o obdelavi osebnih podatkov.

(6) Videonadzorni sistem, s katerim se izvaja videonadzor, mora biti zavarovan pred dostopom nepooblaščenih oseb.

(6) Posnetki videonadzora se lahko hranijo največ 6 mesecev od trenutka nastanka posnetka, če zakon ne določa drugače.

(7) Videonadzora ni dovoljeno izvajati v dvigalih, sanitarijah, slačilnicah in drugih podobnih prostorih, v katerih lahko posameznik utemeljeno pričakuje višjo stopnjo zasebnosti.

Dostop v uradne službene oziroma poslovne prostore

81. člen

(1) Javni in zasebni sektor lahko izvajata videonadzor dostopa v njihove uradne službene oziroma poslovne prostore, če je to potrebno za varnost ljudi ali premoženja, zaradi zagotavljanja nadzora vstopa ali izstopa v ali iz službenih oziroma poslovnih prostorov ali če zaradi narave dela obstaja možnost ogrožanja zaposlenih.

(2) Videonadzor se lahko izvaja le na takšen način, da se ne more izvajati niti snemanje notranjosti stanovanjskih stavb, ki nimajo vpliva na dostop do njihovih prostorov, niti snemanje vhodov v stanovanja.

(3) O izvajanju videonadzora je potrebno pisno obvestiti vse zaposlene v osebi javnega ali zasebnega sektorja, ki opravljajo delo v nadzorovanem prostoru.

Videonadzor in večstanovanjske stavbe

82. člen

(1) Videonadzor v večstanovanjskih stavbah je dovoljen samo, če za to obstaja privolitev lastnikov, ki imajo v lasti več kot 70 odstotkov solastniških deležev na skupnih delih.

(2) Videonadzor se lahko v večstanovanjski stavbi uvede le, kadar je to potrebno za varnost ljudi in premoženja.

(3) Privolitev iz prejšnjega odstavka mora biti pisna, pri čemer je treba na listini izrecno navesti, kateri lastniki se z uvedbo videonadzora niso strinjali.

(4) Upravljavec zbirke osebnih podatkov po tem členu je upravnik večstanovanjske stavbe. Če večstanovanjska stavba nima upravnika, je upravljavec zbirke osebnih podatkov oseba, ki jo določijo lastniki, ki so podali privolitev za uvedbo videonadzora.

(5) Če upravljavec oziroma oseba iz prejšnjega odstavka ni določen, se šteje, da je upravljavec videonadzora v večstanovanjski stavbi skupnost lastnikov, ki so privolili v izvajanje videonadzora. Pravice in obveznosti, ki izvirajo iz uvedbe videonadzora in prekrškovno odgovornost nosijo samo tisti lastniki, ki so se strinjali z uvedbo videonadzora.

(6) Prepovedano je omogočiti ali izvajati sprotno ali naknadno pregledovanje dogajanja v območju izvajanja videonadzora preko interne kabelske televizije, javne kabelske televizije, svetovnega spleta ali s pomočjo drugega elektronskega komunikacijskega sredstva, ki lahko prenaša te posnetke.

(7) Prepovedano je z videonadzornim sistemom snemati vhode v posamezna stanovanja. Prepovedano je izvajati videonadzor nad hišniškim stanovanjem ter delavnico za hišnika.

(8) Izjemoma je dovoljeno omogočiti združitev videonadzornega sistema z napravami, ki jih uporabljajo lastniki za potrebe vstopa v večstanovanjsko stavbo, kot sta na primer domofon ali video domofon, razen če te naprave omogočajo snemanje ali spremljanje dogajanja v območju izvajanja videonadzora na posamezni napravi. Spremljanje dogajanja v območju izvajanja videonadzora mora onemogočiti upravljavec videonadzora.

(9) Videonadzor je dovoljeno izvajati samo v skupnih prostorih po zakonu, ki ureja razmerja med lastniki v večstanovanjskih stavbah.

Delovni prostori

83. člen

(1) Izvajanje videonadzora znotraj delovnih prostorov se lahko izvaja le v izjemnih primerih, kadar je to nujno potrebno za varnost ljudi ali premoženja ali za varovanje tajnih podatkov ter poslovne skrivnosti, tega namena pa ni možno doseči z milejšimi sredstvi.

(2) Videonadzor se lahko izvaja le glede tistih delov prostorov in v obsegu, kjer je potrebno varovati interese iz prejšnjega odstavka.

(3) Zaposleni morajo biti pred začetkom izvajanja videonadzora po tem členu vnaprej pisno obveščeni o njegovem izvajanju.

(4) Pred uvedbo videonadzora v osebi javnega ali zasebnega sektorja se mora delodajalec posvetovati z reprezentativnim sindikatom pri delodajalcu.

(5) Na področju obrambe države, obveščevalno-varnostne dejavnosti države in varovanja tajnih podatkov se ne uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

Videonadzor na javnih površinah

84. člen

(1) Videonadzor na javnih površinah je dovoljen samo v primeru, ko obstaja resna in utemeljena nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, varnost premoženja ali varovanje tajnih podatkov ali za potrebe varovanja prostorov, zgradb ali območij, ki jih je potrebno varovati na podlagi drugih predpisov in sicer samo v obsegu in trajanju, ki je za doseg te namenov nujno potreben.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko upravljavec izvaja videonadzor samo tistega dela javne površine, ki je nujno potreben za nadzor ugotavljanje dogajanja pred vhodom v prostore, ki jih upravljavec varuje z videonadzorom.

(3) Videonadzor na javnih površinah lahko izvaja oseba javnega ali zasebnega sektorja, ki upravlja z javno površino ali na njej zakonito opravlja dejavnost.

2. poglavje

Obdelava osebnih podatkov z uporabo biometrije

Biometrijski ukrepi v javnem sektorju

85. člen

(1) Biometrijske ukrepe v javnem sektorju se lahko določi le z zakonom, če je to nujno potrebno za varnost ljudi ali premoženja ali za varovanje tajnih podatkov ter poslovne skrivnosti, tega namena pa ni možno doseči z milejšimi sredstvi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se biometrijske ukrepe lahko določi z zakonom, če gre za izpolnjevanje obveznosti iz obvezujoče mednarodne pogodbe ali za identifikacijo posameznikov pri prehajanju državnih meja.

Biometrijski ukrepi v zasebnem sektorju

86. člen

(1) Zasebni sektor lahko izvaja biometrijske ukrepe le, če so nujno potrebni za opravljanje dejavnosti, za varnost ljudi ali premoženja ali za varovanje tajnih podatkov ali poslovne skrivnosti. Biometrijske ukrepe lahko izvaja le nad svojimi zaposlenimi ter nad tistimi osebami,

ki so zaposlene pri pogodbenih partnerjih upravljavca, če so bili predhodno o tem pisno obveščeni.

(2) Če izvajanje določenih biometrijskih ukrepov v zasebnem sektorju ni urejeno z zakonom, je upravljavec osebnih podatkov, ki namerava izvajati biometrijske ukrepe, dolžan pred uvedbo ukrepov posredovati Informacijskemu pooblaščenca opis nameravanih ukrepov in razloge za njihovo uvedbo.

(3) Informacijski pooblaščenec je po prejemu posredovanih informacij iz prejšnjega odstavka dolžan v dveh mesecih odločiti, ali je nameravana uvedba biometrijskih ukrepov v skladu s tem zakonom, predvsem s pogoji iz prvega stavka prvega odstavka tega člena. Rok se lahko podaljša za največ en mesec, če bi uvajanje teh ukrepov prizadelo več kot 20 zaposlenih v osebi zasebnega sektorja, ali če reprezentativni sindikat pri delodajalcu zahteva sodelovanje v upravnem postopku.

(4) Upravljavec osebnih podatkov sme izvajati biometrijske ukrepe po prejemu odločbe iz prejšnjega odstavka, s katero je izvajanje biometrijskih ukrepov dovoljeno.

(5) Zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca iz tretjega odstavka tega člena ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

(6) Izjemoma upravljavcu ni potrebno pridobiti odločbe iz tretjega odstavka tega člena, če pri izvajanju biometrijskih ukrepov ne nastaja centralizirana zbirka biometrijskih značilnosti ali matematičnih pretvorb biometrijskih značilnosti in so te vedno pod nadzorom posameznika.

(7) Prodajalec opreme za obdelavo biometričnih značilnosti, s katero se ugotavljajo ali primerjajo lastnosti posameznika, mora ob nakupu kupcem te opreme priložiti obvestilo o zakonskih ureditvi izvajanja biometrijskih ukrepov, ki ga izdelata Informacijski pooblaščenec.

Uporaba biometrije v večstanovanjskih stavbah

87. člen

(1) Biometrijski ukrepi v večstanovanjskih stavbah se lahko uvedejo le na način iz šestega odstavka 86. člena samo za potrebe vstopa in izstopa v stavbo, pri čemer mora biti posameznikom, ki se z uvedbo biometrijskih ukrepov ne strinjajo, omogočen drugačen način vstopa.

(2) Privolitev iz prejšnjega odstavka mora biti pisna.

VARIANTA k celotnemu členu:

Člen se z vidika spoštovanja temeljnega ustavnega načela sorazmernosti (2. člen v zvezi s tretjim odstavkom 15. člena Ustave Republike Slovenije) črta.

3. poglavje

Evidentiranje vstopov in izstopov

Evidentiranje vstopov in izstopov iz službenih prostorov

88. člen

(1) Oseba javnega ali zasebnega sektorja lahko za zagotavljanje varnosti ljudi in premoženja, ter reda v njenih prostorih ali v prostorih, ki jih ima v uporabi od posameznika, ki namerava vstopiti ali izstopiti iz tega prostora, zahteva, da navede vse ali nekatere osebne podatke iz drugega odstavka tega člena ter razlog vstopa ali izstopa. Po potrebi lahko osebne podatke preveri tudi z vpogledom v osebni dokument posameznika.

(2) V zbirki osebnih podatkov o vstopih in izstopih iz službenih prostorov se lahko o posamezniku vodijo samo naslednji osebni podatki, kadar je to potrebno: osebno ime, številka in vrsta osebnega dokumenta, naslov prebivališča, zaposlitev, vrsta in registrska številka vozila ter datum, ura in razlog vstopa ali izstopa v ali iz prostorov.

(3) Evidenca iz prejšnjega odstavka velja za uradno evidenco v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, če je potrebno pridobiti podatke z vidika koristi mladoletnika ali za izvrševanje pristojnosti policije ter obveščevalno-varnostne dejavnosti.

(4) Osebni podatki iz evidence iz drugega odstavka tega člena se lahko hranijo največ tri leta od vpisa, nato se zbrisujejo ali na drug način uničijo, če zakon ne določa drugače.

X. DEL
KAZENSKE DOLOČBE

**Uporaba določb Splošne uredbe glede upravnih kazni in glob ter odločanje o prekrških
po tem delu zakona**

89. člen

(1) V skladu s četrtem odstavkom 42. člena tega zakona Informacijski pooblaščenec odloča o predpisanih kršitvah in upravnih globah iz Splošne uredbe kot o prekrških v okviru pristojnosti prekrškovnega organa po določbah zakona, ki ureja prekrške.

(2) Informacijski pooblaščenec odloča kot prekrškovni organ tudi o predpisanih prekrških po tem delu zakona.

Kršitev splošnih določb o videonadzoru

90. člen

(1) Z globo od 4.000 do 12.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

1. če ne objavi obvestila na način iz tretjega odstavka 80. člena tega zakona;
2. če obvestilo ne vsebuje informacij iz četrtega odstavka 80. člena tega zakona;
3. če ne zavaruje videonadzornega sistema, s katerim se izvaja videonadzor, v nasprotju s šestim odstavkom 80. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 800 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če izvaja nedovoljeni videonadzor v nasprotju s sedmim odstavkom 80. člena tega zakona.

(6) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(7) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(8) Z globo od 500 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

Kršitev določb o videonadzoru glede dostopa v uradne službene oziroma poslovne prostore

91. člen

(1) Z globo od 4.000 do 12.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

1. če izvaja videonadzor brez pravne podlage iz prvega odstavka 81. člena tega zakona;
2. če izvaja videonadzor tako, da izvaja snemanje notranjosti stanovanjskih stavb, ki nimajo vpliva na dostop do njihovih prostorov ali posnetke vhodov v stanovanja (drugi odstavek 81. člena tega zakona);
3. če pisno ne obvesti zaposlenih (tretji odstavek 81. člena tega zakona).

(2) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 800 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

Kršitev določb o videonadzoru pri večstanovanjskih stavbah

92. člen

(1) Z globo od 2.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki izvaja videonadzor v nasprotju z 82. členom tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

Kršitev določb o videonadzoru v delovnih prostorih

93. člen

(1) Z globo od 4.000 do 12.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki izvaja videonadzor v delovnih prostorih v nasprotju s 83. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.200 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.200 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

Kršitev določb o videonadzoru na javnih površinah

94. člen

(1) Z globo od 4.000 do 12.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki izvaja videonadzor na javnih površinah v nasprotju s 84. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.200 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.200 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

Kršitev določb o biometriji v javnem sektorju

95. člen

(1) Z globo od 4.000 do 12.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba javnega sektorja, ki izvaja biometrijske ukrepe v nasprotju s 85. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.200 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe javnega sektorja.

(3) Z globo od 1.200 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

Kršitev določb o biometriji v zasebnem sektorju

96. člen

(1) Z globo od 4.000 do 12.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki izvaja biometrijske ukrepe v nasprotju z 86. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.200 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

Kršitev določb o uporabi biometrije v večstanovanjskih stavbah

97. člen

(1) Z globo od 4.000 do 12.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki izvaja biometrijske ukrepe v nasprotju s prvim odstavkom 87. člena tega zakona tako, da je stanovalcu onemogočen vstop brez uporabe biometrije ali ne pridobi privolitve v skladu z drugim odstavkom 87. člena.

(2) Z globo od 1.200 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

Kršitev določb o evidenci vstopov in izstopov

98. člen

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

1. ki uporablja evidenco vstopov in izstopov kot uradno evidenco v nasprotju s tretjim odstavkom 88. člena tega zakona;
2. ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 88. člena tega zakona.

(2) Z globo od 200 do 800 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 800 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

XI. DEL

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Prehodne določbe

99. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij – ZIKS-1F (Uradni list RS, št. 54/15) se z dnem uporabe tega zakona črta 88. člen.

(3) Postopki odločanja ali obdelave osebnih podatkov, ki so se pred začetkom uporabe tega zakona začeli pri Informacijskem pooblaščenju, na sodiščih in drugih državnih organih ter pri upravljavcih osebnih podatkov in pogodbenih obdelovalcih, se nadaljujejo in končajo po določbah Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo).

(4) Z dnem začetka uporabe tega zakona preneha delovati Register zbirk osebnih podatkov pri Informacijskem pooblaščenju, Informacijski pooblaščenec njegovo vsebino v roku enega meseca arhivira in v roku enega leta preda Arhivu Republike Slovenije, ki vsebino Registra hrani kot trajno arhivsko gradivo.

VARIANTA:

Četrti odstavek se morda lahko delno spremeni - določi se možnost nadaljnje uporabe Registra zbirk osebnih podatkov za javni sektor na obvezni pravni podlagi (ali za del javnega sektorja), za zasebni sektor (za novo vpisane zbirke) pa uporaba le na prostovoljni podlagi – iz razloga dodatne preglednosti in legitimnosti obdelave osebnih podatkov.

Končna določba

100. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 25. maja 2018.

IV. Obrazložitev členov

Besedilo Osnutka ZVOP-2 je namenjeno javni razpravi, zato so v tej predhodni fazi obrazložitve členov pretežno navedene skrajšano po sklopih (obrazložitev dela ali poglavja dela zakona) ali skupinah členov. Za šteti je, da bo po zaključku javne razprave prišlo do pomembnih sprememb vsebine ZVOP-2, kar bo tudi pomembno vplivalo na obrazložitve členov.

1. K I. delu Osnutka ZVOP-2:

1. do 12. člen Osnutka ZVOP-2 vsebujejo temeljne določbe, ki veljajo za vse obdelave osebnih podatkov v Republiki Sloveniji, razen, če so z ZVOP-2 izrecno izključene. Tako urejajo prenovljeno formulacijo varstva osebnih podatkov kot osebne človekove pravice (1. člen), drugače se določa vsebina zakona (2. člen), ki posebej opozarja na neavtomatizirano obdelavo osebnih podatkov, ki bi tudi morali biti vključeni v zbirke, v 3. členu se navaja, da gre za prenos določb Splošne uredbe in Direktive v pravni red Republike Slovenije, v 4. členu pa kateri predpisi (pravni viri) se tudi uporabljajo za varstvo osebnih podatkov v Republiki Sloveniji, npr. pravni akti Evropske unije, ki so neposredno uporabni in enakovredni zakonom. Iz navedenega v zvezi s 4. členom tudi izhaja, da je ena od bistvenih pravnih podlag za obdelave osebnih podatkov še vedno zakon (glede na drugi odstavek 38. člena Ustave Republike Slovenije). 5. člen določa ozemeljsko veljavnost ZVOP-1 – torej kdaj so kakšne obdelave osebnih podatkov v jurisdikciji Slovenije (Informacijski pooblaščenec, sodišča) in kdaj ne – v skladu z določbami Splošne uredbe. V 6. členu sta prenovljeno načeli zakonitosti in poštenosti obdelave osebnih podatkov. V 7. členu je prenovljeno eno od temeljnih načel varstva osebnih podatkov - načelo sorazmernosti, tudi z vidika zastavljenega cilja obdelave osebnih podatkov. V 8. členu je predpisana dosedanja prepoved diskriminacije glede na osebne okoliščine. V 9. členu je podana začetna opredelitev pravne podlage za določitev namena obdelave osebnih podatkov, ki je nato dalje razdelana v II. delu Osnutka ZVOP-2 – za javni in zasebni sektor. Glede na dosedanja ureditev je v drugem odstavku 9. člena že nakazano, da so druge (naknadne) obdelave osebnih podatkov sedaj širše določene. V 10. členu se nahaja najprej dobesedni prepis temeljnih izrazov iz Splošne uredbe in iz Direktive, ki so zaradi prekrivanja med določbami obeh pravnih aktov Evropske unije najprej prepisani (z izjemno malimi dopolnitvami, npr. nadzorni organ države – je zapisano kot Informacijski pooblaščenec), v drugem odstavku tega člena pa so določeni še nekateri izrazi, katere se lahko glede na specifičnosti pravnega reda Slovenije določi samostojno, npr. javni sektor, isti povezovalni znak ipd. V 11. členu je zadržana, vendar posodobljena dosedanja ureditev varstva osebnih podatkov umrlih posameznikov – glede na dejstvo, da Splošna uredba določa, da ne posega v tovrstne obdelave osebnih podatkov (uvodna navedba št. 27 Splošne uredbe). V 12. členu so podrobno predpisani pogoji, ki se uporabljajo za privolitev otrok v zvezi z uporabo storitev informacijske družbe in obdelavo njegovih osebnih podatkov ali osebnih podatkov o njegovih bližnjih, predlagana mejna starost je 15 let, variantno je predlagana mejna starost 14 let.

2. K II. delu Osnutka ZVOP-2:

V 13.-16. členu Osnutka ZVOP-2 so najprej določena pravila glede uporabe osebnih podatkov v druge namene, kot so bili prvotno zbrani in obdelani. Pravila so določena ločeno za javni in za zasebni sektor. Določena so tudi merila presoje za obdelavo v drugi namen, katerim pa je

dodana tudi ti. »rezervna zakonska klavzula« - če drugi konkretni zakoni ali njim ustrezni pravni akti določajo konkretno obdelavo v drug namen, prevladajo navedena področna pravila. V č) točki prvega odstavka 14. člena (Obdelava v druge namene v javnem sektorju) je tako npr. določeno, da se npr. drugi (naknadni) namen revidiranja ali analiziranja mora presojati tudi z vidika utemeljenega pričakovanja zasebnosti na delovnem mestu¹³, kar je del varstva s področja splošne pravice do zasebnosti ter področja osebnostnih pravic (35. člen Ustave Republike Slovenije) in pravice do komunikacijske zasebnosti (37. člen Ustave Republike Slovenije).

17. člen določa najprej prepoved obdelave posebnih vrst osebnih podatkov (dosedaj: občutljivi osebni podatki), nato pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov (drugi odstavek) ter za primere obdelave teh podatkov tudi okvir ukrepov njihovega zavarovanja. Nato so v 18. členu določene ločene pravne podlage glede obdelave osebnih podatkov o kazenskih obsodbah ter o kaznovanjih za prekrške, vendar se pravila zavarovanja osebnih podatkov s področja posebnih vrst osebnih podatkov uporabljajo tudi za njih in dejansko gre po vsebini za posebno vrsto osebnih podatkov. V 19. členu je določena obdelava še ene vrste občutljivih osebnih podatkov, namreč istih povezovalnih znakov (EMŠO, davčna številka, ZZZS številka), ureditev je skoraj v celoti enaka dosedanji ureditvi. V 20. členu je določeno eno od temeljnih pravil ZVOP-2, namreč katere so pravne podlage za roke hrambe osebnih podatkov ali kako se določajo ti roki, v drugem odstavku pa je za izjemne primere, ko se drugače ne da razbrati roka hrambe osebnih podatkov, določen rok hrambe 5 let¹⁴. V 21. členu so določena splošna pravila glede sledljivosti obdelav (posegov v) osebnih podatkov, v drugem odstavku je določen dolg (rezervni) rok za revizijsko sled (5 let). V 22. členu so določena pravila glede novega instituta – namreč predhodna ocena učinka na varstvo osebnih podatkov.

3. K III. delu Osnutka ZVOP-2:

V 23. do 25. členu se ureja obdelava osebnih podatkov za znanstvene raziskovalne, zgodovinske raziskovalne, statistične in arhivske namene, saj gre tudi v teh primerih za druge (naknadne) namene obdelave osebnih podatkov. Tako je podrobno v korist znanstvenega raziskovanja, zgodovinskega raziskovanja, statističnega raziskovanja in arhivskega delovanja razdelano razmerje napram varstvu osebnih podatkov, tudi z vidike ne-poseganja v veljavno arhivsko zakonodajo (Zakon o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih¹⁵).

4. K IV. delu Osnutka ZVOP-2:

Posebej je v Osnutku ZVOP-2 poudarjen pomen svobode izražanja v razmerju do varstva osebnih podatkov, tako da je omogočena dosedanja raven uresničevanja svobode izražanja v okviru pravnega reda Republike Slovenije. Ureditev je morda nekoliko preširoko zapisana, je pa treba tudi upoštevati, da je področje svobode izražanja eno od tistih, ki ni najbolj primerno

¹³ Glejte zlasti: *Copland proti Združenemu Kraljestvu*, sodba Evropskega sodišča za človekove pravice, št. 62617/00, 3. 4. 2007, *Bărbulescu proti Romuniji*, sodba Velikega senata Evropskega sodišča za človekove pravice, št. 61496/08, 5. 9. 2017.

¹⁴ Za izbiro (določitev) glede rezervnega splošnega pravila roka hrambe 5 let glejte npr.: »VARSTVO OSEBNIH PODATKOV V DELOVNIH RAZMERJIH : Smernice Informacijskega pooblaščenca«, 20. 12. 2016, razdelka 7.1 in 7.2 (str. 33), dostopno na:

https://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/smernice/Smernice_-_Varstvo_OP_v_delovnih_razmerjih.pdf

¹⁵ Uradni list RS, št. 30/06 in 51/14.

za podrobno regulacijo (za razliko od varstva pravice do osebnih podatkov) in je torej z vidika varovanih ustavnih vrednot (npr. prvi odstavek 39. člena Ustave Republike Slovenije, 10. člen Evropske konvencije o človekovih pravicah¹⁶) področje, ki ga je treba nekoliko bolj varovati pred posegi države. Podobno je določeno tudi za varstvo druge človekove pravice, namreč dostopa do informacij javnega značaja (drugi odstavek 39. člena Ustave Republike Slovenije), povzeto: obveljajo dosedanja pravila iz Zakona o dostopu do informacij javnega značaja¹⁷.

5. K V. delu Osnutka ZVOP-2:

V V. delu Osnutka ZVOP-2 se v 30.-37. členu najprej podrobno ureja delo in vloga oseb, ki znotraj upravljavcev ali obdelovalcev zagotavljajo varstvo osebnih podatkov, zlasti ko gre za tvegane ali množične obdelave osebnih podatkov, namreč pooblaščen osebe za varstvo osebnih podatkov. V skladu s prenovljenim pravnim okvirom varstva osebnih podatkov v Evropski uniji bodo upravljavci in obdelovalci primorani vprašanju skladnosti njihovih obdelav osebnih podatkov s pravili varstva osebnih podatkov namenjati več pozornosti in sredstev; še zlasti pa bodo morali v primerih, ko izvajajo večje število bolj tveganih obdelav osebnih podatkov, imenovati tudi osebo (zaposlenega ali zunanjo osebo), katere glavna (ne pa nujno edina) naloga bo skrbeti za izvajanje te skladnosti, odgovarjati na zahteve posameznikov v zvezi z obdelavami njihovih podatkov, ter vzdrževati določeno pojasnjevalno komunikacijo z državnim nadzornim organom za varstvo osebnih podatkov (Informacijskim pooblaščenecem). Tej osebi Splošna uredba pravi pooblaščen oseba za varstvo podatkov (v angleščini Data Protection Officer, s kratico »DPO«).

Obveznost imenovanja takšne osebe, njene naloge, ter njen položaj so urejeni v členih 37 do 39 Splošne uredbe. Določbe so v določenem delu neposredno uporabljive oziroma učinkovite, v določenem delu pa zahtevajo oziroma dovoljujejo podrobnejše urejanje v nacionalnih zakonih o varstvu osebnih podatkov.

S predlagano ureditvijo se ne uvaja reguliran poklic, ampak neodvisne osebe znotraj upravljavca ali obdelovalca, ki naj preprečijo tveganja ali kršitve varstva osebnih podatkov. Te pooblaščen osebe so individualne osebe, delajo neodvisno, lahko jim pomagajo druge osebe, vendar je vedno lahko le ena oseba odgovorna za ti. notranje varstvo osebnih podatkov. Zakon tudi omogoča izbiro (imenovanje) zunanjih pooblaščenih oseb, omogoča tudi fleksibilnost, da lahko skupine gospodarskih družb, društva ipd. določijo eno pooblaščen osebo, ki skrbi za notranje varstvo osebnih podatkov v več institucijah. Ta nova oseba bo po svojem delovanju in vplivu podobna dosedanjim notranjim revizorjem ali pooblaščenim osebam za skladnost poslovanja (»*compliance officer*«). Ne bo niti smela biti v konfliktu interesov (npr. oseba iz kadrovske službe določenega upravljavca verjetno ne more biti pooblaščen oseba za varstvo osebnih podatkov, glede na drugačno logiko dela, ki ga običajno opravlja), niti ne gre nujno za delo v polnem delovnem času, ampak za občasno preučevanje, pomoč, svetovanje, opozarjanje. Glede njenih zamenjav in razrešitev ali nezakonitih kaznovanj so za njen položaj določena podobna jamstva kot za sindikalnega zaupnika po določbah Zakona o delovnih razmerjih, ima pa z vidika strokovnosti in odgovornosti dela samostojno pravico do neposrednega dostopa do

¹⁶ Uradni list RS št. 33/94 – Mednarodne pogodbe, št. 7/94, Uradni list RS, št. 102/03 – Mednarodne pogodbe, št. 22/03, Uradni list RS, št. 49/05 – Mednarodne pogodbe, št. 7/05, Uradni list RS, št. 48/09 – Mednarodne pogodbe, št. 12/09, Uradni list RS, št. 46/10 – Mednarodne pogodbe, št. 8/10 in Uradni list RS, št. 1/15 – Mednarodne pogodbe, št. 1/15.

¹⁷ Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 117/06 – ZDavP-2, 23/14, 50/14, 19/15 – odl. US in 102/15.

vodstva upravljavca ali obdelovalca.

V 30. členu je tako podana opredelitev pooblaščenih oseb, pri čemer je jasno poudarjeno, da gre za osebo, ki zgolj pomaga upravljavcu ali obdelovalcu zagotavljati skladnost njegovih obdelav osebnih podatkov z določbami Splošne uredbe. Obveznost zagotavljanja skladnosti tako ostaja na upravljavcu oziroma obdelovalcu, oziroma se ta odgovornosti za kršitve skladnosti ne more rešiti s sklicevanjem na neustrezno delo pooblaščenih oseb.

Kot je že uvodno navedeno, imenovanje pooblaščenih oseb vsebinsko in stroškovno ni nujno (in zato tudi ne smiselno) za vse upravljavce in obdelovalce. Temu primerno Osnutek ZVOP-2 v 31. členu (po vzoru člena 37 Splošna uredbe) imenovanje pooblaščenih oseb zahteva zgolj za upravljavce in obdelovalce v javnem sektorju (katerih obdelave se, ker se izvajajo neodvisno od privolitve posameznika, že na splošno morajo presoјati strožje), ter za tiste upravljavce iz zasebnega sektorja, ki izvajajo bolj tvegane obdelave osebnih podatkov. Pod slednjim so mišljene takšne obdelave, ki zajemajo obsežno in številčno profiliranje ali podobno sledenje večjega števila posameznikov, oziroma v večjem obsegu obdelujejo posebne vrste osebnih podatkov (nekdanji občutljivi osebni podatki). Primeri takšnih obdelav bi lahko zajemali zlasti oblikovanje profilov obiskovalcev spleta za potrebe oglaševanja, spremljanje nakupovalnih navad potrošnikov na podlagi kartic zvestobe, ali obdelava medicinskih podatkov posameznika v okviru zdravstvene dejavnosti.

Presoja, ali gre za takšne obdelave, je treba posebej opraviti pri upravljavci in pri obdelovalcu. Tako je možno, da bosta k imenovanju pooblaščenih oseb zavezana oba, lahko pa samo eden od njiju. Npr. v primeru, ko manjši upravljavec uporablja določeno storitev obdelovalca, ki sicer je invazivna, vendar je ne uporablja v velikem obsegu, ta upravljavec ne bo zavezan k imenovanju pooblaščenih oseb, obdelovalec, ki pa isto storitev ponuja številnim upravljavcem in jo zato opravlja v velikem obsegu, pa bo.

Natančnejša merila glede tega, kdaj se določene obdelave štejejo v temeljne dejavnosti, ter kdaj gre za obsežne in bolj invazivne obdelave, so podrobneje pojasnjena v Smernicah Delovne skupine po členu 29 Direktive 95/46/ES¹⁸ na to temo.

Velika večina upravljavcev in obdelovalcev bo torej prosta te obveznosti. Bodo pa še vedno lahko pooblaščenih osebo imenovali na prostovoljni podlagi, torej v primeru, če ocenjujejo, da jo potrebujejo. Zakon tudi ne predvideva dodatnih primerov, ko bi bilo imenovanje obvezno, lahko pa takšno možnost določijo posamezni področni zakoni.

Nadalje so v 32. členu določeni pogoji za imenovanje pooblaščenih oseb, kateri so odsev nalog, ki jih bo morala opravljati. Pooblaščenih oseba mora torej imeti zadostno stroškovno znanje in izkušnje s področja varstva osebnih podatkov, imeti mora dostop do postopkov obdelav ter obdelovalnih podatkov, zadostna sredstva za delo; biti mora neodvisna, brez možnosti, da vodstvo ter druge osebe, ki znotraj upravljavca odločajo o obdelavah osebnih podatkov, vplivajo na njeno delo. V javnem sektorju drugi odstavek 32. člena v skladu s splošno pooblastilno klavzulo iz drugega odstavka člena 6 Splošne uredbe določa še nekatere dodatne pogoje za imenovanje pooblaščenih oseb.

V zasebnem sektorju pa zakon nasprotno omogoča določeno stopnjo fleksibilnosti pri imenovanju zunanjih posameznikov oziroma organizacij na ta položaj. V primeru, da se

¹⁸ WP 243 rev.01, 5. 4. 2017, dostopne na: http://ec.europa.eu/newsroom/document.cfm?doc_id=44100

imenuje organizacijo, morajo vsi njeni zadevni člani izpolnjevati pogoje za imenovanje, obenem pa se mora določiti vodjo, ki koordinira njihovo delo in navzven nastopa kot pooblaščen oseb. Ta vodilna oseba je hierarhično nadrejena ostalim članom skupine in odgovorna za delo. Seveda za pooblaščen oseb ne more biti imenovana oseba, ki ima konflikt interesov, tj. še zlasti, da v organizaciji, ki jo nadzira, opravlja druge naloge v zvezi z obdelavo osebnih podatkov. V teh primerih bi ta oseba namreč nadzirala samo sebe, kar bi izničilo namen instituta. Takšna oseba torej ne sme biti imenovana, seveda pa jo je treba tudi razrešiti, če ti pogoji nastopijo naknadno.

Besedilo 33. člena upošteva možnost, da zaradi strogosti pogojev in pa zahtevnosti nalog pooblaščen osebe obstaja skrb, da bodo morale pooblaščen oseb za polni čas imenovati tudi takšne osebe, ki je v resnici ne rabijo večino časa v letu. Zato se daje družbam v povezani družbi, državnim organom, ter društvom možnost, da določijo skupno pooblaščen besedo.

V 34. členu so določene izjeme glede dela nalog pooblaščenih oseb, zlasti na pravosodnih organih, kjer se ne sme posegati v neodvisnost odločanja. 35. člen določa za določene državne organe, kako imenujejo eno pooblaščen oseb (ali organ v celota kot kolektivni organ – sodniki in sodnice Ustavnega sodišča), ali centralni nosilec funkcije (Varuhinja človekovih pravic).

V 36. členu je upoštevano, da je delo pooblaščen osebe lahko hitro v konfliktu z interesi njenega delodajalca oziroma naročnika, zato zakon postavlja nekatera pravila, ki naj bi pooblaščen osebi zagotovila učinkovito in neodvisno delovanje. Tako ji ni mogoče dati navodil (da naj spregleda določene kršitve), niti je za njeno delo kaznovati, razrešiti, ali drugače spravljati v neprijeten položaj. Tudi je ni mogoče odpustiti, razen če bi bili podani smiselno enaki pogoji, kot veljajo za odpoved delovnega razmerja sindikalnemu zaupniku po Zakonu o delovnih razmerjih. Pooblaščen osebi je dalje potrebno zagotoviti dostop do vseh informacij, ki jih potrebuje za svoje delo, ter tudi sredstev zato, neposreden dostop do vodstva upravljavca ali obdelovalca ipd.

V 37. členu je posebej urejena dolžnost varovanja zaupnosti, še posebej v razmerju do identitete posameznikov in posameznic, katerih pritožbe obravnava dana oseba.

6. K VI. delu Osnutka ZVOP-2:

V VI. delu Osnutka ZVOP-2 so od 38. do 40. člena določena pravila glede samoregulacije (kodeksi ravnanja) na področju varstva osebnih podatkov, njihove veljavnosti, certifikacijskega postopka ter pristojnost certificiranja (Slovenska akreditacija).

Modernizacija pravil varstva osebnih podatkov ima za posledico tudi, da so postala ta pravila znatno številčnejša, obsežnejša in vse bolj zapletena. Temu primerno se povečuje tudi potreba po nadzoru nad izvrševanjem teh pravil, ki pa jih, glede na vseprisotnost in obsežnost obdelav osebnih podatkov v današnji družbi, ni v celoti več mogoče zagotoviti skozi delo državnega nadzornega organa (Informacijski pooblaščenec).

Posledično se po zgledu številnih drugih področjih državno regulacijo dopolnjuje z instrumenti samoregulacije, kot so prostovoljne zaveze podjetij, da bodo pri svojem poslovanju spoštovala določene kodekse ravnanja, oziroma, da bodo svoje poslovne procese predala v neodvisno zunanjo revizijo certifikacijski agenciji, ki jim bo v primeru skladnosti tudi izdaja ustrezn

certifikat. Takšna potrdila imajo številne prednosti; poleg olajšanega izvajanja inšpekcijskega nadzora predvsem vzbuja zaupanje posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, da upravljavci oziroma obdelovalci njihove podatke obdelujejo v skladu s pravili, ter da temu posvečajo zadostna sredstva.

Osnutek tega dela ZVOP-2 ureja obe pojavnosti obliki takšne samoregulacije, in sicer tako kodekse ravnanja kot tudi certifikacijo. Pri kodeksih ravnanja sicer ne implementira možnosti zunanjega nadzora s strani pooblaščenih organizacij. Pri certifikaciji to prepušča tako Informacijskemu pooblaščenec kot morebitnim zunanjim certifikacijskim organizacijam, ki jih za to pooblasti nacionalni akreditacijski organ (Slovenska akreditacija). Za vsebine certifikacij (standarde) se v veliki meri zanaša na standarde, sprejete na evropski ravni, in odobrene s strani Informacijskega pooblaščenca.

V 38. členu je tako podana podlaga, ki omogoča uporabo kodeksov ravnanja, tj. pravil dobre prakse na področju posameznih vrst obdelav osebnih podatkov, ki jih pripravijo relevantna domača ali tuja združenja podjetij v določenem sektorju, in so že prilagojena posebnostim manjših, srednjih oziroma večjih podjetij. Člen predvideva uporabo kodeksov, ki so potrjeni na različnih nivojih nadzornih organov; tako s strani posameznega državnega nadzornega organa, kot tudi širše, s strani Evropskega Odbora za varstvo osebnih podatkov po členu 68 Splošne uredbe kot s strani Evropske komisije. Pri tem Evropska komisija potrjuje tiste kodekse, ki se nanašajo na obdelave, ki potekajo v več državah članicah, pri čemer mora predhodno pridobiti tudi mnenje Odbora.

Člen hkrati omogoča, da lahko Informacijski pooblaščenec razveljavi uporabo določenega kodeksa, če oceni, da ni oziroma da ni več ustrezen. Navedeno izhaja iz prakse Sodišča Evropske unije v primeru *Maximillian Schrems* (ozir. ti. *Facebook primer*)¹⁹, v kateri je Sodišče Evropske unije pojasnilo, da pooblastila Evropske komisije za izdajanje delegirane zakonodaje ne morejo voditi v pripravo takšnih pravil varstva osebnih podatkov, na katere bi bili državni nadzorni organi dokončno vezani. Državni nadzorni organi za varstvo osebnih podatkov lahko tako v vsakem primeru suspendirajo rabo kodeksov ravnanja, za katere ugotovijo, da niso skladni z določbami Splošne uredbe.

V 39. členu je omogočena uporaba bolj formaliziranih mehanizmov samoregulacije, tj. certifikatov, se pravi potrdil, izdanih s strani neodvisne zunanje organizacije, da so mehanizmi obdelave osebnih podatkov pri določenem upravljavcu skladni z zahtevami določenega standarda.

V 40. členu je na podlagi člena 43 Splošne uredbe omogočeno, da certifikacijo opravlja bodisi državni nadzorni organ (v Sloveniji: Informacijski pooblaščenec), bodisi drug akreditiran organ. Akreditacijo, tj. ugotavljanje, ali je dana organizacija zagotavlja vse pogoje, da lahko samostojno in neodvisno ugotavlja skladnost delovanja upravljavcev ali obdelovalcev, opravlja nacionalni akreditacijski organ, tj. Slovenska akreditacija.

7. K VII. delu Osnutka ZVOP-2:

VII. del Osnutka ZVOP-2 pretežno ureja delovanje Informacijskega pooblaščenca ter zunanjih nadzornih mehanizmov in sodelovanja z njimi (Varuh človekovih pravic, delovna telesa

¹⁹ C-362/14, 6. 10.2015.

Državnega zbora RS). Državni nadzorni organ za varstvo osebnih podatkov Republike Slovenije po določbah ZVOP-2 ostaja Informacijski pooblaščenec, kot je bil dosedaj po določbah ZVOP-1 in po Zakonu o informacijskem pooblaščenju²⁰ - kot samostojen in neodvisen državni organ (ki pa nima funkcije tribunala, saj o njegovih odločitvah razsojajo Upravno sodišče Republike Slovenije ali prekrškovni oddelki okrajnih sodišč). Ostaja pristojen za inšpekcijski nadzor glede varstva osebnih podatkov glede vseh obdelav osebnih podatkov v Republiki Sloveniji, razen tistih, kjer to preprečujejo ustavne določbe ali določbe Splošne uredbe ali primerljivi položaji – npr. neodvisno odločanje sodstva (prvi odstavek 23. člena in 125. člen Ustave Republike Slovenije, prvi odstavek 6. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah). Delno podobno je predlagano tudi za področje (kriminalistične) policije, obveščevalno-varnostne dejavnosti²¹ – ni možno izvajati inšpekcijskih nadzorov s strani Informacijskega pooblaščenca, če bi se lahko razkrile identitete tajnih delavcev in tajnih sodelavcev.

Prav tako je Informacijski pooblaščenec pristojni nadzorni organ (prekrškovni organ) z vidika kaznovanja prekrškov po določbah ZVOP-2 ter za kršitve pravil iz Splošne uredbe – upravne globe, ki so s tem zakonom pretvorjene v prekrške.

V preostalem je ureditev pretežno enaka dosedanji ureditvi iz ZVOP-1, razen tega da se nekoliko podrobneje razdeljujejo dosedanje pristojnosti Varuha človekovih pravic iz ZVOP-1 kot zunanjega nadzornega mehanizma ter podrobneje ureja razmerja do delovnih teles Državnega zbora Republike Slovenije.

8. K VIII. delu Osnutka ZVOP-2:

Področje varstva osebnih podatkov za potrebe delovanja pravosodja (zlasti sodstva) in policije ter izvrševanja kazenskih sankcij in delno obrambe države ter varnosti države je urejeno v posebnem delu ZVOP-2 – v 59. do 79. členu, katero področno implementira določbe Direktive. Nameni obdelave osebnih podatkov so primarno določeni v 59. členu, delno drugačna temeljna načela obdelave osebnih podatkov (kot v I. delu Osnutka ZVOP-2) so določena v 60. členu. Nato sledi posebna specifična tega dela ZVOP-2 – razvrščanje osebnih podatkov po vrstah osebnih podatkov in povezano zagotavljanje kakovosti osebnih podatkov – npr. nekoga, glede kogar obstajajo samo indici glede kaznivega dejanja se ne zabeleži kot osumljenca in podobno, ločuje se tudi med osebnimi podatki, ki temeljijo na dejstvih in podatkih, ki temeljijo na osebnih ocenah. Ustrezne specifične in izjeme, tako glede drugih namenov obdelav osebnih podatkov, obveščanja posameznikov o njihovih osebnih podatkih, so urejene specifično, glede na določbe Direktive.

9. K IX. delu Osnutka ZVOP-2:

V posebnem delu Osnutka ZVOP-2 so (tako kot v ZVOP-1) urejene tudi področne ureditve

²⁰ Uradni list RS, št. 113/05 in 51/07 – ZUstS-A.

²¹ Primerljiva omejitev parlamentarnega nadzora glede tajnih delavcev in tajnih sodelavcev je že od leta 2007 določena v drugem odstavku 25. člena Zakona o parlamentarnem nadzoru obveščevalnih in varnostnih služb (Uradni list RS, št. 93/07 – uradno prečiščeno besedilo), namreč: »(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka pooblaščenca skupina ne sme vpogledati v tisti del dokumentacije nadzorovane službe, iz katerega bi bilo lahko razvidno, da v postopku delujejo ali sodelujejo tajni delavci oziroma sodelavci po določbah ZKP, ZObr in ZSOVA oziroma bi bila lahko razkrita identiteta teh tajnih delavcev ali sodelavcev.«

obdelav osebnih podatkov, tako so npr. delno prenovljeno razdelane določbe o videonadzoru (npr. predlagana je možnost uvedbe videonadzora na javnih površinah) ter o biometriji.

10. K X. delu Osnutka ZVOP-2:

Predlagane kazenske (prekrškovne) določbe določajo (89. člen Osnutka ZVOP-2), da se upravne globe po določbah Splošne uredbe obravnavajo kot prekrški (povezava s četrtem odstavkom 42. člena ZVOP-2), da je prekrškovni organ Informacijski pooblaščenec ter da odloča tudi o prekrških v posebnem delu ZVOP-2 (npr. prekrški glede videonadzora, biometrije...).

11. K XI. delu Osnutka ZVOP-2:

XI. del Osnutka ZVOP-2 ureja prehodne določbe in končno določbo Osnutka ZVOP-2. V 99. členu naprej v prvem odstavku določa, da z dnem uveljavitve ZVOP-2 preneha veljati ZVOP-1, vendar je povezavi s končno določbo (100. člen Osnutka ZVOP-2) jasno določeno, da se ZVOP-1 še vedno uporablja do dneva uporabe ZVOP-2, ki je 25. maj 2018. V zvezi z obema določbama je v tretjem odstavku 99. člena zaradi potrebe spoštovanja pravne varnosti (2. člen Ustave Republike Slovenije) določeno, da se postopki odločanja ali delovanja obdelave osebnih podatkov, ki so se začeli pri Informacijskem pooblaščenцу (npr. inšpekcijski nadzor), na sodiščih (odločanje v upravnih sporih) in drugih državnih organih (npr. državno tožilstvo) ter pri upravljavcih osebnih podatkov in pogodbenih obdelovalcih (npr. uvedba nove pogodbene obdelave za upravljavca osebnih podatkov po določbah 11. člena ZVOP-1) po določbah ZVOP-1 še pred začetkom uporabe ZVOP-2, nadaljujejo in končajo po dotedanjih določbah ZVOP-1.

V drugem odstavku 99. člena se predlaga črtanje dosedanje prehodne (začasne) določbe glede uporabe istega povezovalnega znaka iz Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij – ZIKS-1F²² - da se z dnem uporabe tega zakona črta 88. člen, saj so rešitve iz njega vsebovane v tretjem do petem odstavku 18. člena Osnutka ZVOP-2.

V četrtem odstavku se ureja ukinitvev dosedanjega Registra zbirk osebnih podatkov iz 28. člena ZVOP-1, ki po Splošni uredbi ne sme več obvezujoče obstajati za zasebni sektor, predlagana pa je varianta z vidika prostovoljnosti za zasebni sektor ter obveznosti za javni sektor.

V končni določbi v 100. členu Osnutka ZVOP-2 je predlagano, da ZVOP-2 začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 25. maja 2018.

²² Uradni list RS, št. 54/15.